

MAGYAR CSERKÉSZ

XI. ÉVF. 3. SZÁM.

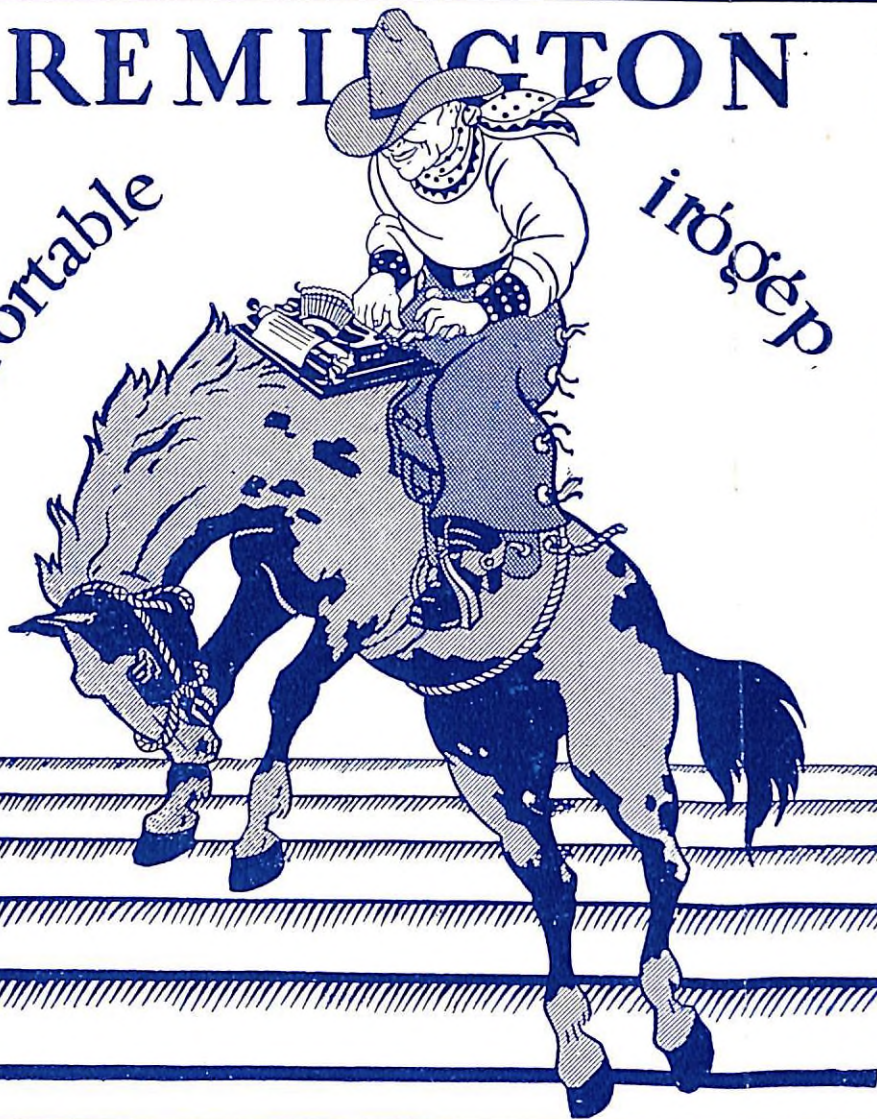
Ára 50 fillér.

1930. FEBRUÁR 1.

REMINGTON

Portable

írógép

Az egész világon ismerik és elismerik a
Remington Portable
írógép fölényét.

Nem játék! Nem miniatűr!
Hanem komoly, hordozható gép a

REMINGTON PORTABLE

négysoros, standard billentyűzetű írógép.

Úgy a REMINGTON-PORTABLE,
mint a többi legújabb modelljeir ket
díjmentesen, vételkényszer nélkül
mutatjuk be országszerte, kedvező
fizetési feltételek mellett, 18 ha i
hitelre is.

Remington Írógép Rt.

Budapest, VI., Andrássy-út 12.

a Magyar Cserkészszövetség szállítca.

Írógépeink kiválóságáról vé em nyt adhat a
Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivata a.

ENRILO-nak

a kitűnő szomjcsillapítónak, egyetlen
kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital,
mely különösen hosszabb túráknál
nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyag k-
ból gyártja

a FRANCK HENRIK FIAI RT.

nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáraiban.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGÉSZ ÉVRE 12 PENGŐ - FÉLÉVRE 6 PENGŐ - NEGYEDÉVRE 3 PENGŐ
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, V. KERÜLET, HAJNAL-UTCA 6. SZÁM. CSERKÉSZHÁZ

„MAJD BOLOND LESZEK!”

E kes fuvolahangon e röpke szavakat intézte a minapában egy soványnak éppen nem mondható cserkészifjú a társához. Persze, azt nem sejtette, hogy mint valami végterhes árnyék, a Magyar Cserkész riportere nyomakodik hegyezett füllel és hegyezett ceruzával a nyomába. Mivel a jövő még több, hasonló önvallomással kecsegtetett, jónak láttani, hogy továbbra is az ismeretlenség homályában maradjak. Egyébként nyomban megkérdeztem volna ifjú testvéremet:

— Majd bolond leszel? Netené! Tán csak nem? Aztán mikor és hol, ha nem sértlek a kérdéssel? És miért csak a jövőben és nem azonnal? Merthogy most éppen farsangi idők járnak, amikor nemcsak a közönséges halandót, hanem a megfontoltan vidám cserkészlegényeket is többrendbéli alkalom csalogatja a bolonddá-tevésre: zsúr, táncmulatság, családi összejövetel, jégünnepély, sőt netalán — cserkészbál. (Jaj, csak azt ne!!)

Avagy talán nem így gondoltad ezt a különös ígéretet, pajtás? Annál kutyább a helyzet. Mert ha csak amolyan képletes kifejezési mód volt az a „majd bolond leszek!”, akkor éppenséggel erősen tisztellek. Majdnem azt merném mondani, hogy nem vagy cserkész, le azzal a liliummal!

Hogy miért? Azért, mákvirágom, mert az a „majd bolond leszek!” szükszavú, de ékesszóló bizonyítéka a cserkészlelkület teljes hiányának. A cserkész épít, dolgozik, segít, harcol és fárad s nem kérdi, miért? Egyszerűen csak — azért! Azért, mert küzdeni szép és felfelé repülni jó és a hegyormokon tisztább a levegő . . .

„Majd bolond leszek!” — Micsoda fölháborodott tiltakozás forrong ennek a kijelentésnek a mélyén! De többnyire nem ám valami nemtelen, ostoba vagy céltalan szándékkal való meggyanusítás ellenében. Inkább olyankor használják, ha kényelmetlen feladatról, önzetlen költelességteljesítésről, több-munkáról, önző szeszélyeink megtagadásáról van szó. Mint ahogy hasonló célzattal mondják nap-nap után — sajnos, cserkészek is — „Hát még mit nem?!“ „Szépppen!“ „Nem ettem meszet (esetleg: kefét)!”

Hej, de szerettem volna a szóban levő ipsét a gallériájánál fogva szembefordítani a sétáló emberekkel s hársány szóval bemutatni a járókelőknek:

„Halló, halló! Itt látható! A világszenzáció!
Uraim és hölgyeim! Ime egy cserkész, aki nem evett

kefét. — Hallatlan bár, de úgy van. Tizenötéves életében még egyszer sem sikerült rábírni, hogy kefét egyék! Nem, még egy bajuszkefét sem. És ez a bölcs tartózkodása a vitaminokban amúgyis szegény kefe-eledeltől csodálatos eredménnyel járt!

Nem evett kefét, tehát teljes lelkinyugalommal megkockáztat egy-egy jószabású füllentést, ha azáltal értékes gereznáját megmentheti a porolástól, avagy más módon kikecmereghet a slamasztikából.

Nem evett kefét, tehát semmi szín alatt sem dolgozik többet, mint amennyit éppen muszáj, hogy az embert nyakleves vagy egyéb kellemetlenség ne érje.

Nem evett kefét, hogy takarékoságból, vagy hogy szegényebb testvérén segíthessen, lemondjon a tejszínhabos gesztenyepiréről.

Nem evett kefét, tehát angol hidegvérrel lecsapkodja botjával a virágok fejét az útszélen s belerúg a macskába a kapualjban. Nem töri a fejét, nem erőlködik, ha nehézségre, akadályra bukkan. Hogyisne! majd bolond lesz! Inkább visszafordul, vagy oldalra kerül, megalkuszik. S hogy ő még a gyöngébbeknek engedjen? Szépen! Miért olyan maflák?! Örsvezetőjének jószívvel engedelmeskedni? Még mit nem?! Hisz az éppen olyan nagy számár, mint ökelme . . .

És legfőképpen nem evett meszet, hogy magára vállalja azt a kemény harcot és örökös résen-levést és önfegyelmezést, amivel a tizedik törvény megtartása jár. Hiszen a „valamire való fiúk” már rég túltették magukat „ezen a gyerekségen” s még kinevetnék érte . . .

Nos, uraim és hölgyeim!? Mit szólnak hozzá? És mit gondolnak, van-e még valami cserkészies az ilyen kefét nem evett virágszálon a ruháján kívül? S nem inkább amolyan lécből tákolt madárijesztő ökelme, amelyre legfőképpen árvalányhajás cserkészkalapot tettek a hatás kedvéért?

Hej, pedig a fehér hollónál valamivel sűrűbben röpködnek az ilyen gyászmadarak. Vajjon te is közéjük tartozol, ifjú vagy öreg nyájas olvasó? Elhiszem, hogy talán nem vagy éppen olyan elszánt kefe-absztinens, mint az imént leleplezett ifjú, de azért a lustaságra hajló természet és a másként gondolkodó környezet már benned is elvégezte romboló munkáját? Nem?

Mert hiszen nem mondom, a mi törvényünk kemény törvény. Kerülhet úgy, hogy következetes betartása az elpuhult emberi mivoltunknak nem sokkal kellemesebb holmi keménysörtéjű kefe lassú elfogyasztásánál. Mondom: az nincs kizárva.

Csakhogly!

Ha jól emlékszem, egy szép reggelen szent fogadással megígértük, hogy történjék bármi, de a tíz törvényt éppen úgy megtartjuk, mint a fölséges Isten tízparancsolatát. Megígértük és kezet is adtunk rá, hogy ha mégoly nehezünkre esik is, de — igenis, megesszük a kefét.

Mi igenis vállaljuk, hogy bolondnak mondjanak az üresfejűek és üresszívűek, ha adunk és nem várunk érte jutalmat, ha segítünk és futunk a hálálkodás elől. Mi igenis vállaljuk, mégpedig emelt fővel és szikrázó szemmel, hogy újjal mutogassanak ránk az önmagukat bálványozó herék és Mineka Jánosok, mert igen jól tudjuk, hogy az emberiségnek minden repülőgépen és rá-

dió és rakétaautón és a XX. század minden kényelmén és világrekordján túl elsősorban és legfőképen jó emberekre van szüksége, akik a szíyük, a kedélyük és az igénytelenségük túlradó bőségéből pazarló kézzel pótolják azt a hiányt, amit a mások kapzsi önzése okozott.

És most eredj, te ál-cserkész, akinek az igazolványa ugyan rendben van, de szív helyett mosogatórongyot viselsz az aranyos lilium alatt. Eredj és térj magadba, hogy legközelebb ha találkozunk, már nemes értelemben halljam az ígéretedet:

„Igenis, bolond leszek!”

Velösy Elek.

ŐSTÁJ ÉS KULTÚRTÁJ.

(A modern földrajzi nézőpont.)

Senki sem képes arra, hogy tudatosan, mélyen, tevőlegesen szeresse hazáját, aki nem ismeri a földjét. Ignoti nulla cupido. Hány cikkben szállt már sikra Fodor Ferenc bátyátok a „honismeretért”, a „hazatudatosságért”! A próbáinkon is átszövődik a hazai rög igazi arcának megismerésére való törekvés! Mennyire vágyakozunk ki a nagytáborunkba, minden évben más és más tájra, vízre, hegyek közé. A cserkészeket nem érheti szemrehányás, hogy nem igyekeznek megismerni a haza földjét, életét. Igen ám, de van a dolognak egy nagy bökkenője! *Honnan ismerje meg az ember földrajzi szemmel a lakóhelyét?*

A Magyar Cserkész Könyvei közt van egy igen jó füzetke: *Magyarország földrajza*. Szól a történelmi Magyarország összefoglaló földrajzi áttekintéséről. Ha ezt megtanulom, megállom az I. osztályú próbapontot és van *tudásom* a tárgyról. De még nem *ismerem* a földet! Ha elő akarom készíteni a csapat nagytáborát és azt mondom: tavaly alföldön voltunk, most a fiúk mind hegyvidékre vágyódnak, akkor olyan könyv kellene, amelyben az egyes vidékek leírását találom meg. *Részletesen* legyen feldolgozva. Kapjam meg az utak rajzát, az egyes vidékek részletes vázlatát, ítélhessem meg belőle, milyen környezetben lesz majd a nagytáborunk, ha odatelepszünk. Ilyen tanítást csak nagy, összefoglaló munka adhat. Kötetsozogat. Mi a nagytáborban nem akarunk földrajzi *szakutatást* végezni mert erre se időnk, se készségünk, de kötelességünknek tartjuk, hogy megismerjük a vidék *népét és annak életét*, hogy azt is őszintén megszerethessük. Az ilyen pontos és részletes ismeret nagyon alkalmas arra, hogy a városnak a falu részéről becsülést szerezzen és arra, hogy a város a falut helyesen ítélje meg, szépségeit

meglássa. A mi pompásan megkezdett regös-munkánk, vitéz *Faragó* testvér cikkei és gárdája, *Aradi* Zsolt lobogó lelkesedése és hozzáértése szintén ezen a mesgyén találkozik azzal a földrajzi ismeretekre való törekvéssel, amelyből — úgy remélem — megszületik, kifejlődik a „Nemzeti Földrajz”. Ez annyit jelentene, hogy magyar szemmel dolgozzuk fel az egész világ földrajzát és nem német ész szerint járunk. És annyit is, hogy nemzeti földrajzi értékeinket tudományos módszerű és értékű feldolgozásokkal közreadjuk a világ számára. De mindenekelőtt annyit, hogy saját hazánk földjét magyar ész és szív szerint hűen megismerjük és azt tanítjuk.

Amikor angol ember Magyarországról akar tudni valamit, az „Enciklopedia Britannica” köteteit üti fel. Nincs kultúrnép, amely a mi szemünkkel nézi a mi földünket, mert nincs magyar kézből eredő könyve hozzá. Nincs magyar földrajzi látás és megítélés, ezért azt látják nálunk, amire idegen ember hívja fel figyelmüket.

Több cikkben a *praktikus földrazi megismeréssel* szándékozunk foglalkozni. Nemrég egyik magyar kartografus a Velencei-tavon járt. A sűrű nád közt úszott a csónakjuk a „sikátorban”, amikor így szólt a halászhoz, aki kalauzolta és evezett:

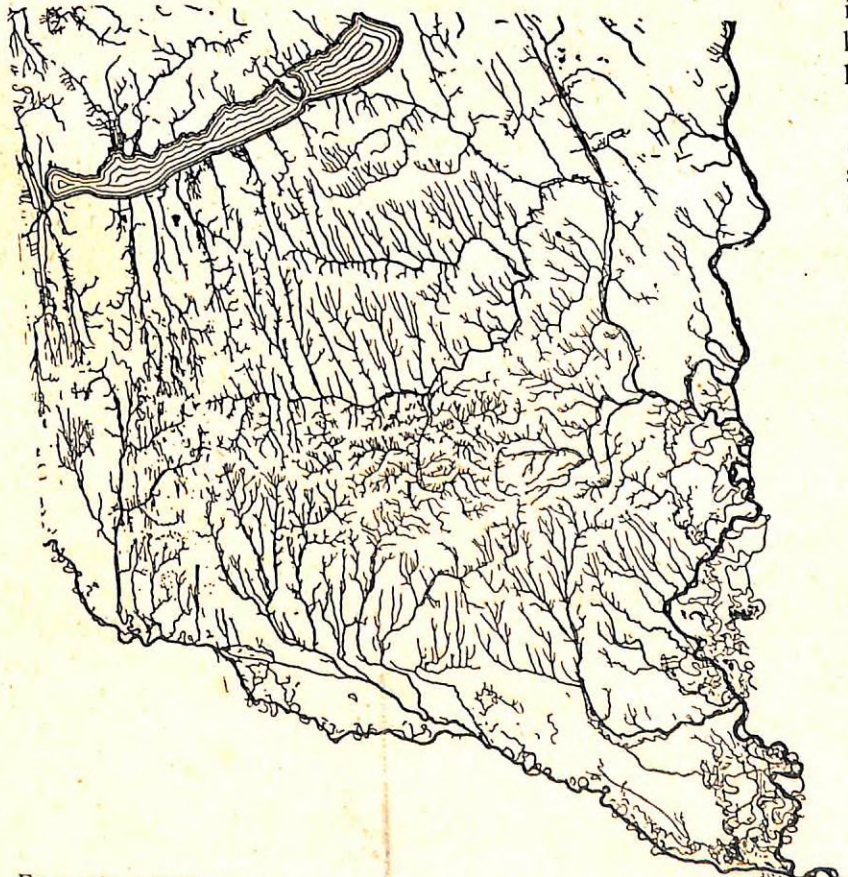
— Menjen most arra, délre a nagy tisztásra, amelyik ott van — és arra mutatott.

— Arra mehetünk — válaszolt a kalauz —, de ott csak sűrű nád van, tisztás *nincs*.

— Hát, bátyám, én biztosan tudom, hogy van arra tisztás, menjen csak keresztül a nádon.

Az öreg halász csóválta a fejét és megindult. Nagy küzködéssel haladt az előtte ismeretlen úton és közben szakadatlanul vitáztak.

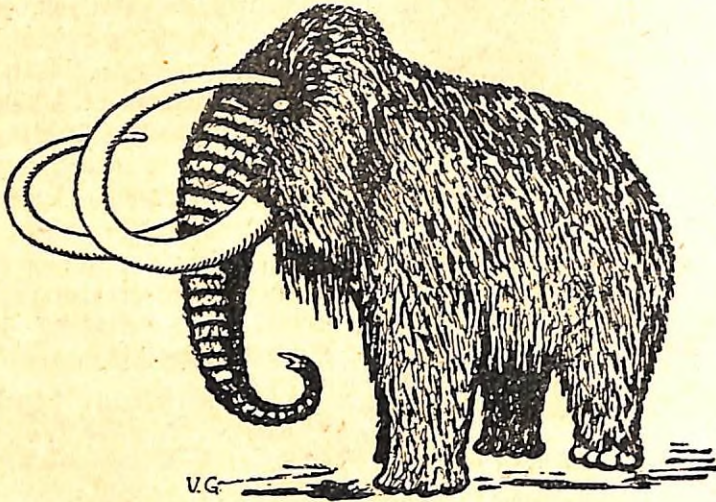
— Én, uram, huszonegye-

Ez a rajz a 75.000-es katonai térképek alapján készült. Mutatja a Dunántúl egy részének hajszalár-szövevényét. Feladatok: tessék az egyes folyók *vízválasztó-vonalát* meghúzni. Tessék a Duna ágas-bogas medrét lekopirozni, hogy lássuk a sok holtmederből, milyen zabolátlanul vad volt a Duna, mielőtt az ember, a *magyar ember* szabályozta.

dik éve járom a tavat és nem tudok róla, hogy ott vadlibánál egyéb lenne.

Egyszerre a nád szétnyílt és ott terült el a nagy tisztás. A halásznak leesett az álla.

Amikor Középeurópa, még a Kárpátokat is beleértve, el volt jegesedve, az Ősduna mentén ilyen huszárásra pödört bajuszú állatkák jártak: a teste medve, az orra zebra, neve: jégkori mammut. Agyart, csontot az alföldünk szélén többször találtak. Én is találtam agyart másfél mélyen a rakospalotai határban 17 évvel ezelőt.

— Megkérdeném a tekintetes urat, ha meg nem sérteném — szólt leplezetlen tisztelettel —, hogyan csinálják azt az urak, hogy Pesten jobban tudják, mi van a tavon, mint mi itt?

— Nézze, nem látott maga erre úgy egy hét előtt repülőgépet járni?

— Láttuk mindnyájan, körbe járt és aztán a Balaton felé ment el.

— Hát az a gép fényképfelvételeket készített és felülről állapította meg, hogy milyen a nád növése.

Felülről, tehetjük hozzá, ez új látószögünk mindnyájunknak. Most jelent meg egy olyan földrajzi könyv, amelyik a légifelvételeket is felhasználva, olyan képeket ad elénk, hogy el se lehet felejteni. A címe: *Dunántúl és Kisalföld*, írásban és képből. Szerzője nevét legalább is az atlaszokról mindenki ismeri: *Kogutowicz Károly*, szegedi egyetemi tanár. Nagyalakú, tisztes vastagságú kötet. Van benne 289 oldal szöveg, 144 szövegközi kép, 60 mélynyomású gyönyörű tábla és 6 térképmelléklet. Kiegészíti a „Geológiai korok áttekintésének” táblázata.

Nagy szeretettel foglalkozik ez a könyv a magyar földdel. Felhasználja a tudomány világszerte elért eredményeit, hogy közérthető nyelven, minden nagyképűség nélkül egyszerűen elbeszélje nekünk a mi Dunántúlnak születését és fejlődését. Három évig utazott a Dunántúlon és mos megírta nagy könyvét, amelyiknek első része a megjelent kötet. Az ember bámul: évekig utazott ilyen kis területen? Mit nézett annyi ideig, hiszen minden fát meg lehet ismerni ennyi idő alatt. Persze, ez az! Aki le akarja írni a Föld valamely élő szervezetét, az előbb ismerje meg minden fáját és fűszálát, akkor vonzó képet tud adni róla. Minden legyen valóban úgy, ahogy leírják, nem úgy, mint a 45 évvel ezelőtt felvett katonai térkép némely lapján, amelynek úthálózata hasznavehetetlen. — A földrajzi vidék, a táj változik. *Kogutowicz tájféldrajzot* ír. Ezzel kapcsolatban első célunk megállapítani, hogy mi-

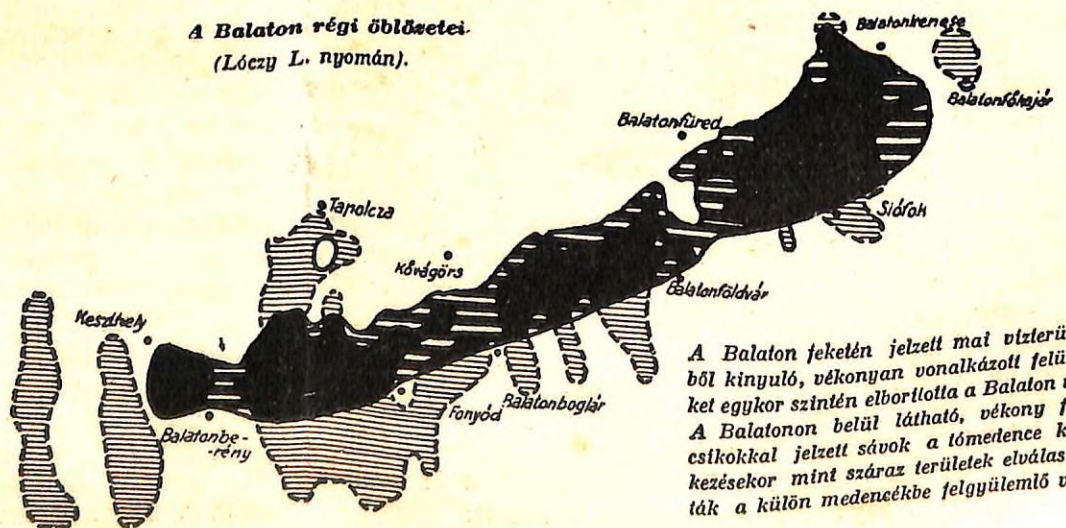
lyen szemmel kell néznie a haza földjét annak, aki a modern földrajzi felfogást elfogadja. Évekkel ezelőtt a geográfusok sokat vitatkoztak a *táj* fogalmán. Kialakult a nézet, hogy a táj nem élesen elhatárolt *külön terület*, hanem a föld felszínének olyan darabja, amelyiknek minden részében *ugyanazok a vonások* vannak meg. *Kogutowicz* ezt így mondja: „Sem politikai, sem közigazgatási beosztás nem érdekelt, csak azt néztem, hol uralkodik és meddig terjed a *jelenségek* bizonyos nagy csoportjának *hasonlatossága* s mely határon túl következik a „másik vidék”. Módszerem lényege, hogy a tájat *önálló szervezetnek* látom.” Ezzel a mai modern földrajz már eljutott arra a színvonalra, hogy megengedheti magának a tudományoskodás nélkül való világos, egyszerű, közérthető tárgyalás fényűzését. Nincsenek köntörfalazó, homálybaburkoló műkifejezések, nincsenek nyakatekert, idegen kifejezésekkel telített távkörmondatok. Ünneplem ennek az új műnek megszületését a közérthető stílus miatt is.

Megtanuljuk belőle a különbséget, ami az *őstáj és kultúrtáj* között van. Mert „az életájának van kora is: multja, jelene és jövője”. — „Az *oknyomozó földrajz* tehát ki-nyomozza a táj történelmi fejlődését. Mintha a táj valami csodálatos, nagy őskori lény volna, melynek a geológus szeme előtt feltáru-*ló titokzatos belseje, csontváza* a vízből, a puha talajból és a növényi takaróból felszínre kerül az itt-ott kiütköző kemény sziklákban, halom és *hegyvidékekben*. A termőtalaj, az álló- és folyóvizek képviselik a *húst* és a *véredényeket*, mely erre a csontvázra tapad. A táj *vízrendszere* függ az éghajlattól, miként a véredényrendszer a tüdön keresztül van összekötve a levegővel.

Mindez az élő tájnak az a része, amely az *embert megelőző* korra vonatkozik. Az a táj *őskori tartalma*.” Roppant egyszerű megjegyezni: *az ember nélkül való táj, az az őstáj*.

Amikor megjelenik a teremtés koronája, mindent kiforgat. A tarándot megeszi, a vadszamárból szelíd csacsi lesz, a föld azt termi, amit az ember parancsol, a sziklát szétrobbantja, a folyót elvezeti, az aranyért egymást gyilkolja, kő kövön nem marad az őstermészet fenegyerekétől. Mindezt azért, mert *enni és élvezni* akar. Az a vidék, amelyiken az ember megtelepszik, *átalakul* az ember hatása alatt. Új korszak kezdődik a táj számára: *a történelmi korszak*. Az ember által átalakított táj neve: *kultúrtáj*.

Ahhoz, hogy meg tudjuk ítélni, mit tett a nemzet földjéért, hogyan forrt össze vele, ismernünk kell a nép munkáját: *mit tett földjéért?* Akkor aztán megérthetjük, *mit alakított át az emberen* a föld. Mert nép és föld örökös kölcsönhatásban vannak. A néger nem visel frakkot az egyenlítő alatt és mi nem mehetünk néger divat szerint öltözve sítáborba. A stájer hegymászó nótája, jódlizása más, mint a magyar juhász danolása.

A Balaton feketén jelzett mai vízterületéből kinyúló, vékonyan vonalkázott felületeket egykor szintén elbortította a Balaton víz. A Balatonon belül látható, vékony fehér csíkokkal jelzett sávok a tömence keletkezésekor mint száraz területek elválasztották a külön medencékbe felgyülemelő vizet.

Alkalmazzuk mindezt néhány példán, hogy lássuk, jobb-e tudni a módszeres modern földrajzi szempontot vagy felesleges. A Balatont ábrázoló rajznál a régi öblözetekben víz alatt volt: az ember ma már ott települt le, ahol régen víztükör volt.

A Sió-csatorna egy részét ábrázoló képen tanulmányozhatjuk, mit jelentett az ember beavatkozása a táj életébe. Így folytathatnánk igen hosszú ideig.

Kogutowicz könyve olyan, hogy minden vidék pontos, részletes, községekig terjedő leírását kapjuk meg benne. Azért azoknak a

A Sió-csatorna Simontornya fölött. A magy. áll. térk. int. légifelv. Kb. 1000 m magasságból készült függőleges légifelvétel. Jól látható a Sió egykori medre, valamint a szántóföldek között legrégebbi haloványai (holt medrei).

csapatoknak könyvtára számára ajánljuk beszerzésre, amelyek dunántúliak vagy oda szándékoznak menni táborozni és amelyek szívesen látnak könyvtárukban gyönyörűen illusztrált földrajzi díszművet. A könyv bolti ára azonban 28 pengő. Ezért a tudós szerző segítségével különös kedvezményt kértünk cserkészeknek, akár egyéenként, akár csapatnak szerzik be. Erről külön értesítést küldünk a csapatoknak.

Az itt közölt képeket a szerző szíveségből engedte át.

Temesi Győző.

A CSEND ORSZÁGA.

Szöke Duna partján lázas izgalom: kipirult arcú, dobogó szívű cserkészfiúk lesik-várják a Jánoshegy—Szentendre—Vác vonalán haladó s a Duna jobbpartjáról leadandó cserkész-távjelzési szöveget. No, de még korán van; reggel 8 óra még csak... 10 óráig sok idő van még hátra: tréfa, játék, nóta teszi változatossá a várakozási időt. Egyszer csak egy új cserkészcsapat jelenik meg a helyszínen s vezetőjük idétlen hangon, tökéletlen szavakkal jelentkezik Ujházy tanár úrnál, a...-esek parancsnokánál. Oly furcsa hanghordozású, oly szokatlan kiejtésű volt az a beszéd, hogy a fiúk hangos kacajra fakadtak. A parancsnok úr szomorúan rájuk nézett és így szólt:

— Fiúk, fáj a lelkemnek, hogy így viselkedtek. Nem illik a más félszégét kinevetni s nem szabad, különösen nem szabad a szerencsétlenséget kigúnyolni. Hogyan szól a IV. törvény, Lajcsi?

— A cserkész minden cserkészt testvérének tekint!

— No látod fiam, hogy milyen nagyszerűen fújod; az érzésed és magatartásod azonban nem teljesen megfelelő! Testvérünk, fiaim, minden ember és még inkább testvérünk legyen a sorssujtott szerencsétlen..., az olyan ember, mint pl. ezek a most jött cserkészek.

— Mennyiben szerencsétlenség ezek, hisz ép, egészséges és jókedvű gyerekeknek látom őket?

— Ezek, fiaim, siketnémák, akiktől a sors a hallást tagadta meg; ezek nem hallják édesanyjuk szavát, nem a dalt, a madárcsicsergést, de fiúk...! nem hallják még az ágyúdörgést, a villámlást sem.

— De parancsnok úr kérem, hiszen beszélnek!

— Igaz, hogy beszélnek, de azért azt nem hallják; ők azelőtt beszélni sem tudtak csak az iskolában tanultak meg beszélni. És bizonyosan nagyon fáj nekik az, ha valaki nevet tökéletlen beszédjükön.

— Igen röstellem, hogy megbántottam őket. Szeretnék azonban valamit tudni felőlük, tessék beszélni nekünk róluk!

— Jól van, fiaim... De ép ott jön Gergelylaky tanár úr, a siketnéma cserkészek parancsnoka, kérjétek meg őt, hogy beszéljen nektek a siketnémákról.

A közben odaérkezett Gergelylaky parancsnok urat valósággal megrohmozták erre és szakadatlan kérdéskörművel bombázták a fiúk. A parancsnok úr nem is kérte magát sokáig, hanem beszélni kezdett:

— Kedves cserkészfiaim, amint látjátok, az emberek közt sok olyan szerencsétlen van, aki nem hall, aki az emberek beszédjét, a természet hangjelenségeit — akár a legerősebbeket is — nem képes fülével felfogni, mert hiányzik nála a hallás. Csonka hazánkban is több ezerre rüg azok száma, akik siketek. És mert siketek, mert nincs meg az a fő szervük, amelynek segítségével a szerető jó anya minden igyekezete és fáradozása mellett is a beszédet megtanulhatná, néma marad ajkuk az értelmes beszédre s legfőleg tagolatlan hangok hagyják el azt.

— Parancsnok úr, aztán mitől siketültek meg?

— Éppen erről akarok most szólni; figyeljétek csak! A siketséget sok minden okozhatja; a legnagyobb veszedelem a gyermekkori fertőző betegségek: a scharlach, kanyaró, a typhus, továbbá az agyhártyagyulladás. Okozhatja a fejre való esés, a fejet ért ütés is. Vannak azonban olyan esetek is, amikor a szerencsétlen gyermek már siketen születik. Azonban mindegyik bajnak egy az eredménye, káros hatása mindenkinek abban nyilvánul, hogy valamennyi a hallás szervének valamely részét — a dobhártyát, hallócsontokat, belső hallójáratot, vagy a hallóideget, esetleg az agyban lévő hallóközpontot — támadja meg, roncsolja szét s a külső hangjelenségek felvételére képtelenné teszi.

— Parancsnok úr, hiszen ez borzasztó lehet! — kiált fel Jani.

— Bizony fiam, borzasztó. Van azonban ennél nagyobb csapás is: a vakság. Képzeld csak el: egy egész életet sötétségben élni le! Sőt olyan szerencsétlenek is vannak, akik nem látnak és nem is hallanak, akik vak siketnémák. Látjátok fiaim, ha összehasonlítást tesztek a háromféle szerencsétlenség közt, magatok is rájöttök, hogy a siket-siket hangot nem is hallja, de édes szülője, testvérei, embertársai arcát látja, a természetben, annak színeiben, pompájában gyönyörködni képes, a világban szabadon mozgathat, tehát önálló ember lehet. Mert ember, lélekkel, ésszel, érző, meleg szívvel bíró ember ép úgy, mint ti, édes fiaim!

— De mégis szomorú és lesújtó tudat lehet érezni azt, hogy ők nem olyan emberek, mint mi! — szólt Lajcsi.

— Igazad van, fiam, a magad szempontjából. Ha te most, a ma meglevő eszeddel és tudásoddal siketülnél

meg, az borzasztó csapás lenne, ezek a fiúk azonban nem érzik a csapás súlyát, mert nem tudják, mit vesztek. Ők kiskorukban siketültek meg, vagy esetleg úgy születtek, ők tehát a különféle hangjelenségekről még egyáltalán nem, vagy csak alig szereztek tudomást. Ők fiaim, hogy úgy mondjam: négyérvékük.

— Parancsnok úr kérem, aztán régen is voltak siketnémák? — kérde a kissé hebe-hurgya Palkó.

— Ejnye, Palkó fiam, ha most a VIII. törvényre gondolnál, nem kérdeztél volna ezt! A csekész meggondolt s csak olyat kérdez, amit nem tud. Már pedig te tudod azt már a bibliából, hogy az Ur Jézus a siketnek hallását, a némának szavát adta vissza. Isteni hatalmánál fogva csodát tett a siketnémával és meggyógyította azt.

— Igaza van, parancsnok úr, kissé elhamarkodott volt a kérdésem, hiszen ezt én is jól tudom. Inkább azt szeretném tudni, vajjon meg lehet-e őket gyógyítani s hallásukat-szavukat vissza lehet-e adni?

— Meggyógyítani az elromlott hallószervet a világ egyetlen orvosa sem képes. Ezt csak a jó Isten tudja megcselekedni. Azonban a beszédet hosszú, türelmes, fáradságos és szeretetteljes munkával felépíteni lehetséges, legalább is olyan mértékben, hogy a siketnéma az életben mint önálló egyén boldogulhasson. Mert védelemre érdemes ember a siketnéma, ki ha kellő tudásra tesz szert, a társadalom hasznos tagjává lesz. Régen persze nem sokat törődtek velük: az ókorban a görögök mint hasznavehetetleneket a Taygetosról dobálták le őket. Egyebütt is siralom volt a sorsuk, egyedül az Üdvözítő volt az, kinek szerető szíve megesezt e szerencsétleneken. Ő utána hosszú évszázadok teltek el anélkül, hogy bárki is törődött volna a siketnémákkal. Itt-ott történt ugyan a középkorban s az újkorban egy-egy próbálkozás a siketnémák tanítását illetőleg, de ez elenyésző csekély eset volt. A rendszeres iskolai oktatás kezdete a XVIII. század végére esik, amikor abbé de l'Épée francia kath. pap megalapította és megnyitotta 1770-ben a párisi siketnéma-intézetet. Ettől kezdve rohamos fejlődésnek indult a siketnémák oktatása. 1777-ben megnyílt az első németországi és 1802-ben az első magyar siketnéma-intézet Vácott.

Az első magyar intézetet jólétszi Cházár András, gömörvármegyei táblabíró alapította, ki egyszer Bécsben járván meglátogatta a siketnémák ottani intézetét s az ott látottak és tapasztaltak annyira hatottak érző, nemes lelkére, hogy szeretettel karolta fel a magyar siketnémák ügyét s társadalmi akciót indított egy magyar siketnéma-intézet alapítására. Fáradozását siker is koronázta; rövid idő alatt 40.000 forintot gyűjtött össze. I. Ferenc király a tanulmányi alap tulajdonában lévő volt váci püspöki palotát engedte át az intézet céljaira s 1802. évi augusztus hó 15-én ünnepélyes keretek közt, az ország főméltóságainak jelenlétében megnyílt a váci siketnéma-intézet.

— Parancsnok úr, van az országban több siketnéma intézet is? — kíváncsiskodott Pista.

— Van bizony: Budapesten kettő, továbbá Kecskeméten, Szegeden, Debrecenben, Egerben, Sopronban és Kaposvárott. Ezekon kívül Vácson van még leány- és fiúfoglalkoztató-intézet is, ahol ipari pályára képezik ki őket. Nagymagyarországon volt még Pozsonyban, Körmöcbányán, Jolsván, Ungvárott, Kolozsvárott, Aradon, Temesvárott és végül Zágráiban egy horvát nyelvű intézet.

Eleinte jelekkel tanították őket. Láttatok is talán, hogyan mozog keze-lába össze-vissza a fiúknak. Nohát kedves cserkészfiaim, ez az ő — hogy úgy mondjam — anyanyelvük. Minden fogalomnak bizonyos jel felel meg. A siketnéma megfigyeli az emberek, állatok, tárgyak valamely jellegzetességét és azt egy-egy jelben kifejezésre

juttatja. Pl. a térdét veregeti, mint amikor a kutyát magunkhoz hívjuk, ... ez a kutyát jelenti; vagy a madár repülését utánozza kiterjesztett két karjával és megvan a madár jele ... stb. Később kézi ábc-t használtak az iskolákban, amikor is minden betűnek egy-egy kéz-, illetőleg újjmozdulat felelt meg.

Azonban a jeleket nem mindenki érti meg, hosszas gyakorlattal lehet csak azokat elsajátítani, ezért a szakemberek arra törekedtek, hogy a siketnémának a valódi, embertársaival való érintkezésre képessé tevő hangos beszédet adják meg. Ma már hangbeszédre tanítják őket.

Hogy hogyan? Hát azt, édes fiaim, igen hosszadalmas lenne itt magyarázni, ehelyett inkább azt ajánlom, hogy ha alkalmatok van rá, látogassatok el a parancsnok úrral egy siketnéma-intézetbe. Ott szívesen látnak benneteket mindenkor és ott aztán megláthatjátok, hogyan tanítják őket.

A siketnéma nemcsak a beszédet tudja elsajátítani, hanem megtanulja más ember szájáról le is olvasni a beszédet; nem hall, de lát, a szemében a füle. Megtanul továbbá írni, számolni, megismerkedik hazánk s a világ földrajzával, hazánk történelmével, a természettel, szóval mindazon dolgokkal, melyek őt értékes emberré tehetik. Megismerkedik az Isten szent fogalmával és vallása parancsaival és megtanulja szeretni ezt a szegény, sokat szenvedett magyar hazát. És hogy ez a tanítás nem hull terméketlen talajra, hogy ez a fáradságos munka szép gyümölcsöt terem, bizonyosságul elmondok, fiaim, két esetet, amelyből láthatjátok, hogy azt a szerencsétlen siketnéma növendéket is áthatja a honszeretet, érzi, tudja, hogy van hazája, melyet neki szeretnie kell s melyet szeret is. Hallgassatok!

1915-ben történt a kárpáti harcok idején. Az ungvári siketnéma-intézet növendékei, mivel az intézet hadikórház céljaira volt lefoglalva, legnagyobb részét otthon voltak szüleiknél. Különbben sem igen lehetett volna őket tanításban részesíteni akkor, mert hiszen akik taníthattuk volna őket, egy kivételével mind bevonultunk katonának. Így maradt otthon egyik növendékem is: Volóc tájékára való egyszerű rutén gyerek. Faluját megszállták az oroszok és ez a siketnéma gyermek a harcvonalon átszökött a magyar honvédekhez és ott a lövészárokból segített a bakáknak ásni, ételt, municiót hordani.

A másik eset még szomorúbb időben történt, 1919-ben. Cseh zsebrák pöffeszkedett már Ungvárott s mi rab magyarok epedve vártuk az idők jobbrafordulását. De hiába. Egy napon a cseh zsupán szerencsétlenül bennünket látogatásával. Az intézet udvarán játszottak növendékeink és a zsupán kiválasztván egy pisze orrú rutén gyereket, megkérde tőle: „Mi vagy te?” ... És erre a mi Bombuskár Mihályunk mellére ütvén önérvetesen vágta oda: „Magyar vagyok!”

Ime, fiaim, röviden elmondtam nektek a siketnémákról mindazt, amit tudni akartatok. Most csak arra kérek benneteket, sohse feledkezzetek meg a IV. törvényről s öleljétek őket szeretettel szívetekre. Láttjátok, cserkészmunkára is vállalkoztak ők, mert ezzel is különbek akarnak lenni, ezzel is tökéletesedni óhajtanak.

— Parancsnok úr! — szólt most Lajcsi. — Nagyon köszönjük, hogy felvilágosított minket és megismertett bennünket a csend országával. Mi az előbb neveltünk a siketnémák furcsa beszédjén, ezért most bocsánatot kérek tőlük. — Ezzel odafordulván a siketnéma cserkészek csoportjához, mondá: — Fiúk, bocsássatok meg, az előbb neveltem voltam s nevettem rajtatok; többbe nem teszem, hanem mindig szerető testvéretek leszek.

A siketnéma cserkészek szeretettel ölelték meg Lajcsit.

Zsembai Ferenc,

915. sz. cs. cs.-beli parancsnok.

KAKASVIADAL

RAJZ A TÖRÖKVILÁGBÓL • IRTA: FABIÁN GYULA.

Amikor a török megszállva tartotta Magyarország legnagyobb részét, sokféle idegen szokást, kedvtelést, mulatságot hozott be az országba. Ilyen idegen mulatság volt a kakasviadal is, amely különben a keleti világrésekben még ma is divatos.

Az a kakasviadal, amelyről beszélek, az Urunk 1640-ik esztendejében esett meg Hatvan városában, amelyben akkor a török volt az úr.

A hatvani nagyvásáron egy deszkával körülkerített hely körül kíváncsi sokaság tolongott. A kör közepén óriási, gyönyörű, színes kakas sétált nagy büszkén és kihívóan kukorékolt.

A hős kakas gazdája, egy nagyhasú, feketeképű arab, rekedt hangon ordított hol törökül, hol magyarul, hogy a török népség, meg a magyar vásárosok is megértsék a mondókáját:

— Vitézek! asszonyi teremtések! derék gyaúr emberek! effendik! dsertek, dsertek ide! Itt láthaccsik a híres „Don Kukurillo de Kokasi sarkantyúsi of Tradiadomb“, a legnadsobb hőst, aki minden kokásit ledsőz, ledjilkol, taraját neki szerterűg! Nézni lehet: öt gurus. Hakinek pedig erős verekedő kokasija van, aki „Don Kukurillo de Kokasi sarkantyúsi of Tradiadombot“ vitézi harcban ledsőzi, annak tíz arany üti a markát! Hohát! Ide dserek, félre vidd pofád, engeds utat a fényességes csausznak, akinek árnyékától elszaladsz még a német császár is! Hadd nézze végig a kokasi-viadalt! Nézzétek a szép enyim espanyóli kokasi vitézt!!!

Kalina csizmadia mester hatalmas kakast hozott a hóna alatt. Ez a fenevad ismerős volt Hatvanban minden ember előtt, mert a majszter uram szemétdombjánál minden idegen kakast elvert. Nem volt a Varga-utcában még egy olyan kakas, amelyik ki mert volna kezdeni Kalina mester uram harcias kakasával. Kalina majszter uram erősen bízott abban, hogy az ő verekedő kakasa most is győzedelmesen kerül ki a viadalból. A nézők fogadásokat tettek a spanyol meg a magyar kakasra. A török népség a spanyol kakas győzelmére fogadott, míg a magyarok csupa emberségből a Kalina uram kakasa mellett kardoskodtak.

A csizmadia mester a porondra bocsátotta a kakasát. A török megsímogatta Don Kukurilló fényes tollazatát. Tapsolt, majd rákiáltott a spanyol kakasra:

— Haj! haj! Duri mekden! Duri Duri!

A spanyol kakas erősen futni kezdett.

A magyar nézők örömrivalgásban törtek ki.
— Ni! Megfutott a török kakas a magyar elől! Nem meri megtámadni a Kalina uram kakasát! Hogy szalad a gyáva jószág! Annyira megijedt a hatvani vitéz kaskástól!

Don Kukurillo szaladt... A magyar kakas mindig a nyomában. Üldözte kegyetlenül.

A feketeképű arab azonban csak ravaszul mosolygott. Nem féltette ő a maga kakasát a hatvani vitéztől! Don Kukurillo kitanult, ravasz portéka volt. Az ő futása nem gyávaság, hanem jól kiszámított fortély, amellyel törbe csalta ellenfelét. Kitanították azt alaposan a maga viadori mesterségére! Amint szaladt, a szárnyával szörnyű üldözője szeme közé, a lábával pedig hátrafelé rúgta a port homokkal szóródott tele. Meg-megállott. Látszott rajta, hogy nem tud tájékozódni. Fájt a szeme. Majd megvakult az éles homoktól, amelyet a spanyol kakas szórt a szeme közé. A szemét behúnyta. Nem látott. Abbahagyta az üldözést és kényszerűen pislogott, hogy a szeméből eltávozzon a port. Végül elfáradt, elvakultan szédelt ide-oda. Amikor ezt Don Kukurillo észrevette, abbahagyta a visszafordult, kegyetlen haraggal rácsapott a magyar kakasra, ütötte, verte a csőrével, a karmaival tépte a csipkedte, amíg csak élet volt benne.

Nagy zaj keletkezett. A törökök, akik a spanyol kakas győzelmére fogadtak, üvöltöttek örömben. A hatvani kakas híveinek tábora csalódottan, mérgesen kiabált.

Don Kukurillo legyőzött ellenfelének tetemére állott és hangosan kukorékolt. A gazdája büszkén harsogott:

— Ime, én spanyóli kokásim dsőz, mint a fényességes padisah! Ki mer hozni másik kokásit új viadalra?

A tömeg között ravaszarcú, pirosképű, terebélyes aszkosarat tartott a karján.

Zsofka néne volt a jövevény. A hatvani kofák főasszonya. Nemcsak a nyelve volt éles, hanem az esze is. Hogyha a kofatársadalomnak valami ügyes-bajos dolga volt a várossal, a megyével, vagy a török hatósággal, azt mindig Zsofka néne igazította egyenesbe.

Zsofka néne megállott a korlátnál. Éles hangon sápi-tozott:

— Jaj, de szép az a spanyol madár! No, látszik rajta, hogy nem a kakuk költötte! Micsoda ékes farkazat! Mi-

lyen hatalmas lábak! Sarkantyúk! Micsoda fönséges, erős hang! Gyere ide tubukám, kakaskám, madárkám, hadd szórok eléd egy kis kenyérmorzsát! Pi! Pi! Pi-pi-pi! Pi-pike!...

A zsebéből kis kenyérdarabokat dobált a kakas felé, az közel jött, bekapta a pompás falatokat. A kakas gazdája büszkén nézte, hogy izeleg Zsofka néne az ő vitéz jószágának.

Zsofka egyre szedegette a zsebéből a kenyérdarabokat. Senki sem sejtette és nem vette észre Zsofka néne fölöttébb ravasz praktikáját. Zsofka néne ugyanis mézes-pálinkás kenyérral traktálta a hősi spanyol viadort. Az nyelte erősen a nagyszerű, különös ízű csemegét. Majd belefulladt a nyeldekülésbe, olyan buzgón látott neki a pálinkás kenyérnek. Igen ízlett neki. A kakas gazdája a kör közepén állott. Nem vett észre semmit. Végre kifogyott a szoknya zsebéből a pálinkás kenyér. Zsofka néne sajnálkozott:

— Jaj, lelkem madaram, nincs már semmi nálam. Hess el! Hess a gazdádhoz! Hanem hallja-e török bácsi?! Mit szólna kend hozzá, ha azt mondanám, hogy nekem is lenne kakasom, amelyik megverekednék a kend vitézével, ha megengedi?

— Hol az a kakas? — kérdezte megvetéssel az arab.

Zsofka néne kinyitotta a kosarat. Kis kakas bujt ki belőle, amely amikor napvilágra került, szörnyű vékony hangon kukorékolni kezdett, majd a toroka szakadt meg. Nagy nevetés, hahota támadt, amikor meglátták a mulatságos apróságot. A töröknek még a könnye is potyogott, úgy kacagott.

— No, néni asszony! Száz aranyamat tenni én magadnak tíz denárjára, ha ez a verebe madara dsőzi le enyim Don Kukurillomat!

— Jól van. Tegyük le a fogadásra föltett pénzt egy derék bimbási kezébe. Az majd a nyertesnek becsülettel odaadja a pénzt.

Ugy cselekedtek.

Mindenki érdeklődéssel, nevetve várta, hogy mi lesz? Ilyen viadalt még nem láttak Hatvanban!

Zsofka néne ledobta a kis kakast a porondra. Akkor tűnt ki, hogy milyen ügyes kis madár az! Amikor a spanyol kakas nekirontott, magasra röpített előle és közbe nagyot koppantott Don Kukurillo tarajára.

Dávid és Góliát küzdelme fog itt lefolyni a porondon.

A török megszeppent, amikor a rossz kezdetet látta. Hamarosan elő akarta venni a fortélyát, amelyre a kakast kitanította. Jelt adott, hogy fusson hát az ellenfele előtt és szórja tele a szemét homokkal. Rákiáltott a kakasra:

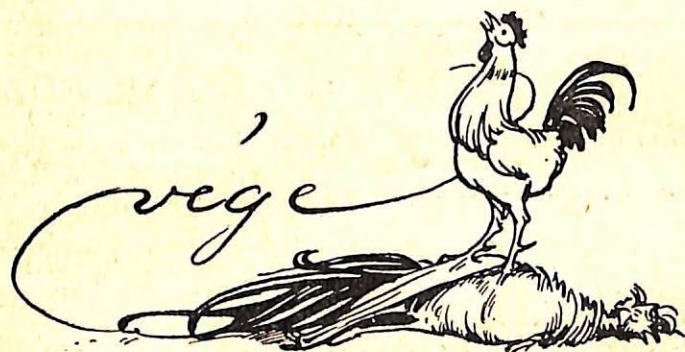
— Haj! Mekden! Duri, duri, haj, haj! Haj!

De ődonsága úgy látszik, elfelejtette a fortélyt, amire kitanították, mert nem indult meg a körbe szaladásnak és a homokot sem szórta. Sőt nagy bátorságot mutatott és a kis kakas felé lépkedett. A pálinka erősen dolgozni kezdett a begyében, most igen különösen kezdett cselekedni. Megállott és jókedvűen kukorékolni kezdett. Kukorékol, kukorékol, énekelt nagy vidáman. Abba se akarta hagyni a nagy énekszót! A gazdája hiába kiáltozott rá, még rúgott is feléje: kutyába se vette. Rikoltozott, kukorékol, csapdosott a szárnyával. Kényesen lépegetett, nevédesen pillogott a szemével és barátságos, jókedvű krárogással botorkált ide-oda. Olyan volt, akárcsak a részeg ember, amikor jól berúgva megyen haza a kocsmából.

Deiszen nem volt részeg a hatvani kis mérges kakas. Nekirontott a nagy spanyolnak és ütötte, vágta a csőrével. Az meg csak pillogott nagy békességgel és eszébe se jutott a viaskodás. Még csak nem is igen védekezett. No, a kis kakas el is bánt vele alaposan! Kitépte a tollait, véresre kopogtatta a torkát és amikor Don Kukurillo elgyöngyülve lezuhant, éles sarkantyújával föl vágta a begyét, azután éles hangon büszke győzedelmi dalt kukorékol.

Harsogó nevetés, hatalmas tetszészaj jutalmazta a kis Dávid győzelmét Góliát fölött.

A török szakállát tépte bánatában és mérgeiben. Zsofka néne újra kosárba tette a kakast, a becsületes bimbásítól megkapta a száz aranyat. A sok pénzt (a boldogtalan arab egész vagyont) a zsebébe sülyesztette és harangszoknyáját tempósan riszálva, ellépkedett az almás sátora felé.

ÁRNYAK A NAPSUGARAS ITÁLIÁBAN,

amely árnyak besötétítik az egész magyar cserkészéletet.

Miként igaz a mondás, hogy nincsen öröm ürm nélkül, így szépen lebonyolódott olaszországi mozgótáborunkat is megzavarta néhány kellemetlenség.

Bármily furcsának tűnik is fel, de sohasem az olaszokkal volt bajunk, de még csak a jugoszláv vámőrökkel sem, hanem mindig a — magyarokkal. — Fiumében két budapesti fiatalemberrel találkoztunk, akik kihajtott, de nyakkendőnélküli cserkészínget és jelvényt viseltek, egyéb ruhájuk civil volt. Egyik budai csapat öregcserkészeinek mondták magukat. Elmondták, hogy egy évig szándékoznak Olaszországban maradni, de furcsának tűnt fel, hogy megállapított útiterv nélkül mennek városról városra s mindenütt annyi időt töltenek, amennyit akarnak. Másnap már előálltak a nagyágyúval: „Hazudnánk, ha azt mondanánk, hogy nincs pénzünk, de sajnós, nem elég és ki kellene váltani lapjainkat, adjál hát kölcsön testvér 100 lírát . . .” — s meg is magyarázták, hogy levelező-lapok eladásából élnek, mert az igen jól jövedelmez; az olaszok nagyon pártolják őket, mert jó ajánlóleveleik vannak, többek közt a budapesti fascista

elnökségtől. Lakást és ételmezést a fascista-kaszárnyában ingyen kaptak s büszkén említették, hogy akár újévig is ott lehetnének, annyira szeretik őket a fascisták — mégis, másnap este szállásért kopogtattak be hozzánk. Az pedig nem lehet probléma, hogy vajjon mi volt az oka az expressz lakáscserének.

Velencében egy hiányosan öltözött pesti cserkészzel találkoztunk, aki szintén az olaszok nyakán élőködött (6 héttel előbb 100 pengővel utazott el Budapestről Rómába), elősegítve az olasz nép magyar-rokonszenvének mielőbbi teljes lerombolását. Mert mi mást eredményezhet az, ha akadnak olyanok, akik végigkoldulják Itáliát le Rómáig, ott pedig az idegen nemzetek kollégiumait, követségeit, sőt a diplomákat is egészen a barátok kolostoráig.

Szomorú jelenség ez, éppolyan elszomorító, mint amikor a magyar emigránsok Bécsben Horthy-kutyáknak, Salzburgban pedig csirkefogóknak titulálták a fegyelmezett sorban haladó nemzetiszíni kokárdás cserkészeinket.

Debulay Antal.

EGY ÉS MÁS A TENGERI KÍGYÓRÓL.

Upsala tudós püspöke, Olaus Magnus írja 1555-ben, hogy Norvégia partjai mellett a hajósok egy óriási tengeri kígyót, Krakent láttak, melynek hossza a mértföldet is meghaladta s mely rémülettel töltötte el minden jámbor tengerész szívét.

Ez az első történelmi feljegyzés erről a hirhedt tengeri szörnyetegről, mely azóta is ott kísért a hajósok legendáiban. Ezerkilencszázig 162 feljegyzést találunk a Krakentről, de még eddig senkinek sem sikerült nemcsak hogy elfognia, de még megközelelnie sem. Hosszadalmas volna ezekről részletesen beszélni, ezért csupán a legfontosabbakat említjük. 1746-ban Laurent de Ferry kapitány látott egy tengeri kígyót, nem messze Trondhyem partjaitól, mely szürke színű volt, széles sötényt viselt és feje a hullámok fölé is kiemelkedett. 1817-ben Gloucester mellett (Észak-Amerika), 1833-ban az Atlanti-óceánon, 1848-ban Szent Ilona szigete mellett, 1877-ben az adeni öbölben bukkan fel. Még ugyanebben az évben Szicília környékén látják. Lagrésille kapitány azt állítja, hogy 1898-ban az Along-i öbölben két kígyót látott; hosszuk körülbelül 20 m volt, testük 2—3 méter vastag, színük szürke és fekete, fejükből két vízszög szökött fel, hátuk pedig fűrészszerű fogakkal volt borítva. Nagyjából így írja le két hajós 1904-ben és 1907-ben Brazília partja mellől.

Mi igaz mindebből? Valóban létező tengeri csoda-e a kígyó, talán az ősszállatok egy fennmaradt faja, mely túlélte valamennyi kortársát; vagy valamilyen ismert tengerlakó valószínűtlen nagyranőtt példánya, vagy pedig közönséges — kacsa?

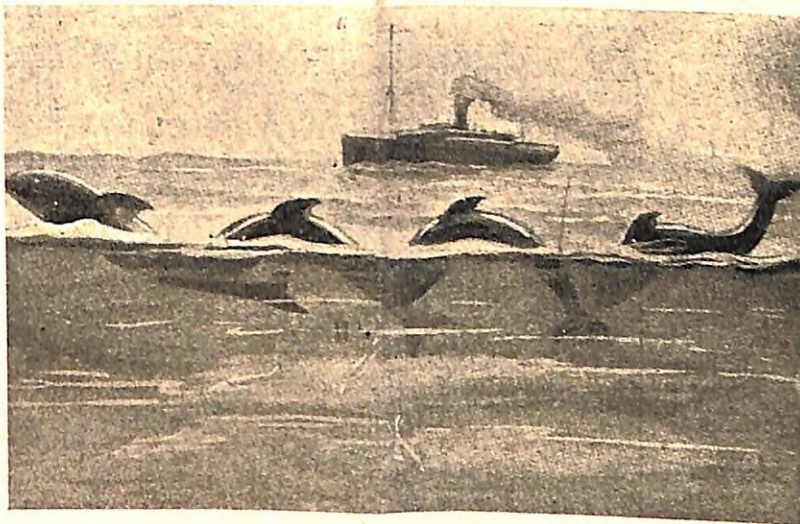
Az eddigi feljegyzések alapján a tengeri kígyó külsejét a következőkben írhatjuk le: teste kígyóalakú, rendkívül hajlékony, sima és gömbölyű, hossza mintegy 20 méter, színe szürke, fekete úszonyok-

kal, nyaka és farka hosszú és elvékonyodó. Próbáljuk boncolgatni, melyik állatfajhoz tartozik ez a „kígyó”? Óriási angolna vagy hatalmas cápa? Nem hal, mert az nem jön fel órák hosszat a víz felszínére és nem lélekszik. Őskori Saurusok maradványának gondolhatnánk, de ezeknek viszont sörényük nincsen. Főkéval vagy rozmmárral rokon emlős állat? Ennek ellentmond gerincoszlopának rendkívüli hajlékonysága és az, hogy hullámon úszik. Vagy ha egyik sem, akkor valami, eddig ismeretlen állatfaj, mely csak nagyon ritkán bukkan fel az oceánok mélységeiből, abból a rejtelmes világból, mely még annyi csodát ígér a kutatók számára?

Vannak más, nem kevésbé érdekes feltevések is. Az egyik szerint a tengeri kígyó nem egyéb, mint tengeri moszatoknak a hullámok által leszakított csomója, mely talán valahol a Szargasszum-tenger tájékán vált el társaitól és azóta az áramlások és a szél több ezer kilométer távolságra sodorták el. Olvasóink közül talán többen emlékezni fognak rá, hogy Verne Gyula „A cetvadászok” című regényében szintén ezt a megoldást fogadja el.

A másik, szintén nagyon találó feltevést itt közölt képpünk mutatja. Nincsen olyan hajós, aki ne látott volna már fiatal ceteket vagy cápákat játszadozni a tenger felszínén. Két-háromszáz méter távolságból (és a tengeri kígyót mindig csak ilyen távolságból látják), nagyon könnyen félre lehet ismerni őket és könnyen kígyónak nézheti akárki. Fedjük el újjunkkal a kép alsó részét, a víz felszínétől lefelé és az optikai csalódás tökéletes: a Kraken ott kanyarog szemünk előtt.

Akármit áll is a dolog, bizonyosak lehetünk benne, hogy a derék tengerészek sokszor fognak még találkozni a titokzatos tengeri kígyóval. K. L.

Csoportosan úszó cápák játéka.

A IV. KÖZPONTI SÍTÁBOR.

Dec. 26-án d. u. 5 óra tájt hatalmas hátizsákokkal megrakodott és sítalpakkal ellátott társaság gyűlt össze Budapest keleti p. u.-án. A IV. sítábor résztvevői voltak.

26-án este már a gyöngyösi tűzoltólaktanyában kaptunk szállást és „siettünk” aludni, hogy másnap minél korábban érhessek el a gyöngyös—parádi út 708-as pontjánál lévő Hanák Kolosmenedékházat, leendő tanyánkat. A gyalog és sítalpakon menetek fel is jutottak hamar, de a poggyász és annak kísérete annál később, mert cserkész tervez és fuvaros végez, esetleg a lova, mely az út nehézségeivel nem tud megbirkózni s az útban fogadott „pótló” (nem görögpótló) is csak úgy segített fel bennünket a tetőre, hogy Gyula bácsi és a vele indultak elénk jöttek s a mátha jó részét hátukra kapva, könnyítettek a két táltoson.

No, de a kezdet nehézségeiért bőven kárpótoltak a bekövetkezett napok. Sielés, tanulás, térképészet, hasznos megbeszélések, komoly s vidám tárgyú tábortüzek tették változatossá és kellemessé a tábor s a menedékház öréke, Barna József th. útkaparónak tisztos oldalbordája, a „Kaparó néni” izletes főzje tette nagyon megelégedetté a táborozókat. Fel is hangzott nem egyszer a nóta. Sokszor volt bőséges nadrágfékezés. De ez csak az avatatlanoknál volt így. Az öreg matadorok nem hagyták kifogni magukon; azok vígan csúszkáltak s példájuk magával ragadta a kezdőket is.

A tábor fénypontja volt a kétnapos Mátra-túra az Utkaparóháztól (a Mátra-Egylet Hanák Kolosmenedékháza) a kék jelzésű turistauton a Csőrhegy, Vészverés, Nagylipót, Mogyorósmoron át a Galyatetőig, majd a Lengyendi Galyán, Pizskés-tetőn át Fiskalitáshuta érintésével az Ágasvár felé. Itt a br. Hatvany Endre-menedékházban helyezkedtünk el. A merészebbje és vállalkozóbbja megmászta még az Ágasvárat is. Nagyszerű, nap-sütéses időben, jó hóban élvezetes lesiklások tették felejthetlenné ezt az utat. De felejthetetlen ám a násznapi út is visszafelé harapnivaló ködben. Erschinger Béla és a tábor zergéje: Guszmann Frici cikáztak talpaikon ide-oda s végül a térkép és Bézárd-kompass segítségével sikerült felkerülnünk a Nagy-Galyára. Onnan már jobb volt az út, mert kiderült, sőt a nap

is kisütött, de . . . de nagyon beragadtunk. Tapadt a hó kegyetlenül. De kedvünket ez nem rontotta. Sőt ellenkezőleg! Táp felért az egész táborozással.

A lelki szükséglet kielégítéséről is történt gondoskodás. Szentmisére Mátrafüredre jártunk. Protestáns testvéreink pedig ott-hon tartottak istentiszteletet.

Szilveszter estéjét a szokásos és hagyományos éjfél tartó tábortüzzel tartottuk. 3/12-kor kivonultunk a Mátra-Egylet új kijötték a Kaparóház vendégei is. A Magyar Hiszekegy után a magyar cserkész és cserkésztsízt hivatásáról és feladatairól. Majd Zsembai Ferenc cserkésztsízt szavalta el az alkalomra írt „Tábortűznél” c. versét. Kuruc nóták és a Himnusz zárták be az óévet s egy boldogabb jövő reményében kívántunk egymásnak boldog újesztendőt.

A tábor parancsnoka Zsembai Gyula dr. bátyánk, a Cserváci siketnémaintézeti tanár, 915. cs.-tiszt, ki egyben a Guszmann Frigyes testvérünk vigyázott.

Szép, jó, vidám s egészséges volt az egész tábor. Repült az idő s észre sem vettük, hogy beköszöntött az utolsó nap s véle lalta egybe ez utolsó együttléten a tábor eredményeit s örömfokozottabb haladást mutatott minden sítábor jó volt eddig, az ideit

Tárogatószóval kísért búsongó kuruc nóták, cserkészjátékok, tréák fejezték be az utolsó tábortüzet s mindenki azzal a Hargita is vidám magyar cserkészszíelők zajától lesz hangos. Köszönetet kell mondanunk e helyről is Gyöngyös város és a Mátra-Egylet agilis vezetőségének, kiknek magyaros vendégszeretete tette részünkre a tábor oly értékessé!

SCHNEEALPE (1904 M.)

Végre-valahára elérkezett az egész sítábor legváravartabb napja, dec. 3-a: indulás a Schneealpera.

A Mürzzuschlag—Neubergi vonalon talán soha nem látott ilyen izgatott készülődést az öreg, rozzant vicinális. Ki a fókáját igazítja, ki a kötését, se vége, se hossza a vitázgásnak.

Most egy rántás; a vonat megáll. Nem tudjuk levenni szemünket a Nagy Hegyről. Felhőbevesző orma vajjon mit ad?

Milyen különös is az ember. Nem elégszik meg a síksággal; izzó vágy úzi, hajtja mindig feljebb, mindig magasabbra.

Vezetőnk a falu végén kis pihenőt rendel el: rövid reggelizés, izgatott, gyors készülődés. Alig várjuk az indulás pillanatát.

Igába fogjuk jó fókáinkat és vitetjük magunkat felfelé. Gyakran találkozunk utunkban stájer parasztokkal; sajtóságos szánkóikon, furcsán befogott ökreikkel fát szállítanak. Barátságosan köszöntenek bennünket. Majd elhagyjuk az utolsó turista vendéglőt is; megkezdődött már a fenyvesek csodás, mesélő birodalma.

Hosszú fenyőóriások mellett törpe, hófehér kis tündérek, manók állnak. Görnyedezve roskadoznak a sok hó alatt; pompáznak hófehér bundájukban. Ágaik között misztikusan mesél a szél; ugyan mit is mondhat nekik? De jó lenne megérteni.

Egyik-másik gyengébb kis fenyő meghajol a hórihorgas óriások előtt; úgy egymáshoz hajlanak, mintha köszönnének. Talán Tél apó előtt bókólnak és köszönik meg mesés téli ruhájukat; vagy talán mind-mind elvárásolt, mesebeli, csodaszép királykisasszonyok és királyfiak.

Az egyik havas lombsátor alatt gondtalanul nyugszik egy kis tapsifüles. Jöttünkre feljedd és szapora bakugrásokkal menekül tőlünk. Közbe-közbe mintha méltatlankodó hangokat hallatna; hogy is merészeltük megzavarni mi, gyarló emberek, a természet ezen gyönyörű csendjét; a jó Isten ezen gyönyörűséges karácsonyfaerdejét.

Máshol két kis apró madárka dideregve, fázva csipegeti a sovány téli eledelt; nem is félnek tőlünk; nem tudják elképzelni, hogy a magas hegyek gyönyörű világában rossz, őket zavaró ember léphessen.

Mert úgy van ez: aki a természetet szereti, rossz ember nem lehet. A mennyei Teremtő eme nagy templomában szentségtörés lenne még a szó is; eggyé olvadunk a nagy természettel, mi, a nagyvilág pici, apró morzsái.

Almodozásomból hideg, csipős szél kelt fel. Hogyis? . . . igen, a gerincen vagyunk már. A háromórás, hosszú hegymászást csekélységnek tüntette fel a fantázia merész csapongása.

Megállunk, hogy egy kis meleg ruhát vehessünk fel. Lassan

megy az öltözködés. Nem tudunk betelni a táj szépségeivel. Edig a természet finom, mesés világa kötötte le érdeklődésünket; most pedig az elemekkel való harc, a bizarr letörések, hópárkányok, az Alkotó hatalmas, félelmet gerjesztő titánjai ragadják lelkünket magukkal. A sok mesés szépségtől szellemileg kábultan, testileg kissé fáradtan érkezünk meg a kényelemmel berendezett menedékházba, a Schneealpenhausba (1780 m). A jó melegben megoldódik nyelvünk, pihenünk, elfogyasztjuk az ebédet.

Olyan kontrasztként hat a rekedt, rikácsoló grammfonon ebben a végláthatatlan, nagy fehérségben. Menekülünk tőle; kimegyünk, hogy még csak ne is halljuk.

S ahogy kilépünk a menedékházból a gerincre, a jó Isten eme szép, nagy imazsámolyára, megakad szemem egy kereszten. Gondoltam: talán egy szerencsétlenül járt turista emlékére állították. De amint közelebb megyek és el tudom olvasni a felírást, előtör szívem minden elfojtott keserősége.

Heldengedenk kreuz . . .
Hösi emlékmű. Oh, ti hős öseim! Látjátok-e, hogy kifolyt véretekől csonka ország született.

Látjátok-e, hogy szent Hazánk százszor szebb testét idegenek bitorolják? Látjátok-e, hogy fiataloknak idegenbe kell menni, mert sajátjukból kiűzték őket!

A lenyugvó nap pontot tesz gondolataim özönére, nem: „az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért“.

Pár óra múlva csend van az egész menedékházban.

*

„Morgen“ — szól be reggel a menedékház öre.

Ablakunkra Tél apó gyönyörű jégvirágokat rajzolt: a kelő nap — a nagy piktör — most színezeti, festegeti. Előbb lilás, sötétes, majd vörös színű lesz. S mialatt újból egész lényünk a természet gyönyörűségeiben merül el, észre sem vesszük, hogy már felöltöztünk, megreggeliztünk, idestova elbúcsúztunk a jó öreg menedékház-örtől, sőt a csúcson vagyunk (Kindberg, 1904.).

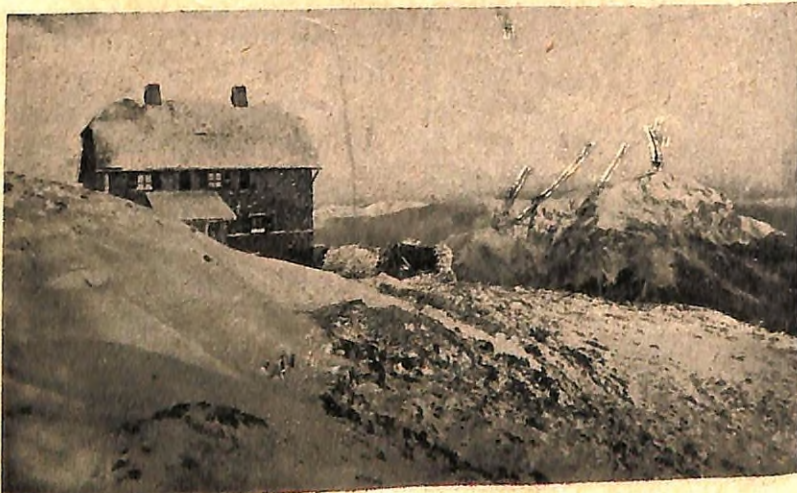
A csipős, reggeli szél nem soká enged gyönyörködni a szép panorámában. Körülöttünk a Rax, a Schneeberg.

Innen veszi kezdetét a kb. négyórás, mesés lesiklás. Vége az álmodozásnak, a fantázia merész csapongásának. Mert hisz próbálná csak meg azt most valaki: jutalma a legjobb esetben csak az, hogy a nyakába zúdul egy-egy havas fenyő egész hótömege. Nem is szólva arról, hogy a pajzán ágacsok néha cirókamarókat játszanak az ember arcával.

A sport szeretete minden gondolatot a lesiklásban egyesít. Az időnek „súlyom szárnya támad“, már otthon is vagyunk és kényelmesen nyújtózkodunk a puha szalmazsákon.

Hösi emlékmű a Schauerkogel csúcsán. (1788 m.)

Hatvan személyt befogadó menedékház.

Behavazott utakon keresztül . . .

A SIELÉS TÖRTÉNETÉBŐL.

A ski vagy sí, magyarosan lábszánkó, lábszánka vagy hókorcsolya, népiesen sikolya, sikolytú az az eszköz, amelynek segítségével a puha havon nemcsak fenntarthatjuk magunkat, hanem (és ebben különbözik a Kanadában használatos hótalptól vagy hókarikától) csúszással, siklással juthatunk vele előre.

1. ábra. Egy mocsár-
ból kiásított óskori sí.

A sí ősrégi közlekedési eszköz s mindazoknál az európai és ázsiai népeknél használatos volt, amelyeknek lakóhelye és életkörülményei megkívánták a havon való közlekedést.

A síelés multjának kutatásánál háromféle forrás áll rendelkezésünkre.

Első forrásunk az egyes népek szókincese, amelyből az összehasonlító nyelvtudomány segítségével megállapíthatjuk, hogy a régiek milyen elnevezéseket használtak a síre, síelésre.

Az összehasonlító nyelvtudomány segítségével sikerült kimutatni azt, hogy a lappok, vogulok, osztjakok, finnek, mordvinok, cseremiszek, votjakok és zürjének rokonnaink, velük közös nyelven beszélünk, **amely nyelvben a síre már szavunk is volt.** Tehát 4400 évvel ezelőtt a finn-ugor népek már síeltek és ennek a síelésnek a nyoma

a finn-ugor nyelvekben a mai napig sem enyészett el.

Első forrásunkhoz tartoznak még a szájról-szájra, nem zedékről-nemzedékre vándorló, szájhagyományként terjedő mondák, regék, mesék, hősköltemények. Ilyen a finnek népeposza, a Kalevala, amelyben ugyancsak sok szó esik a síelésről.

Második forrásunk a síelés történetére vonatkozólag azok a finnországi mocsarakban talált ősrégi lábszánkók, amelyek nemrég kerültek napfényre. Ezeknek legnagyobb része ugyan csak 600—800 esztendő, mégis igen értékes következtetéseket vonhatunk le belőlük. Az 1. ábrán látható sí 2½ méter mélyen egy mocsárban függőleges helyzetben találták, a 2. ábrán látható pedig a föld alól egy méternyi mélységből került elő. Látható, hogy a régiek síje nem nagyon különbözött a maiaktól. Csak a láb megerősítésének módjában van némi eltérés. Ma vasrészeket (pofavas, talplemez, csatt) is használnak a megerősítéshez, míg régen ez teljesen ismeretlen volt.

Harmadik forrásunk a ránk maradt írott emlékek, krónikák, történelmi forrásmunkák, rajzok, képek stb.

A legrégebbi történelmi források a lappokat és a finneket említik, mint síelőket. Prokopios VI. századbéli történetírónál a lappok **szkridfinnek** néven szerepelnek. Ezt a nevet is a síelő tudományuk miatt kapták. „Skrida“ tudniillik annyit jelent régi skandináv nyelven, mint „siklani“. A lappokon tehát rajtmaradt a „siklófinn“ elnevezés. Még későbbi évszázadokban is ezen a néven emlegetik őket.

Diakonus Pál montecassinói benedekrendi szerzetes, (740—801) írja a longobardokról írott történetében, hogy a lappok „az ugrásból származtatják nevüket. Ugyanis művészet-

tel végrehajtott ugrásokkal, íj módjára meghajlított fákön üldözik a vadakat.“ Ez az első nyom a történelemben, ahol sível végrehajtott ugrásról szó esik. A lappok mindenesetre nagyon ügyesek lehettek ebben, ha még nevüket is erről kapták.

A síelő legrégebbi képét a XI. századból a 4. ábránk mutatja. Kőre vésett kép ez, amely vadászjelenetet ábrázol. A követ Upsala közelében találták.

Grammatikus Saxo (XIII. sz. eleje), a dán történetírás atyja, a lappok síeléséről és a sí első háborús használatáról és harci dicsőségéről a következőket mondja:

„Ez a nép különös járóművek használatával elégíti ki vadászszünetét a hozzáférhetetlen hegyekben és a megfelelő vidéket és lakóhelyet furfangos kerülővel éri el. Nincs oly meredek szirt, hogy annak ormára ügyes futással kerülő úton el ne jusson. Miután a mély völgyeket elhagyták, a szirtok alján tekervényes fordulatokkal siklanak át. Így teszik meg az utat sűrű, rézsútos irányváltoztatással, míg végül a hegyi utak kanyargós görbületein keresztül a kijelölt hegycsúcsra feljutnak.“

Ragnarr dán király csúfos vereségéről így számol be: „Biarmia királya (nevét nem tudjuk) az ellenség hirtelen betörésétől megijedt és mivel a harc felvételére bácegéhez sietett, akinek ügyesen hadakozó íjjászaiiban minden nehézség nélkül tönkre verte. Ez természetes, mivel a lappok gyorsan sikló és csúszó fákön szaladnak és tettszerű sebességgel iramlanak, azt hiszik róluk, hogy igen gyorsan közeledhetnek vagy távolodhatnak. Majd pedig mihelyt rácsaptak az ellenségre, ugyanolyan gyorsan, mint ahogy közeledtek, eliramlanak és futásban el nem fáradva újra visszatérnek. Így egyrészt járőszközükben, mint a menekülésben hatalmas eszközzel rendelkeznek.“

Ragnarr dán királynak ez a dicstelen csatavesztése a IX. században történt.

Érdekes forrásmunkánk a síelésről Magnus Olaus uppsalai érseknek 1555-ben „Historia de gentibus Septentrionalibus“ címen Rómában megjelent nagy munkája. Magnus Olaus ebben a munkájában az északi népekről számol be, mindazt elmondja, amit róluk tud. Csodás dolgokról (de rebus mirabilibus) is ír. Ilyen csodás dolog volt a lappok síelése. Annyira csodás volt, hogy az akkori pápa, III. Pál (Farnese 1534—1594) sem akarta elhinni.

Magnus Olaus munkájában a síelésről ezeket írja: „A lappok lapos, elől íj módjára meghajlított és lábukra erősített fákot használnak, amelyeken magukat bottal irányítva, tetszésük szerint felfelé, lefelé, avagy rézsútos irányban bámula-

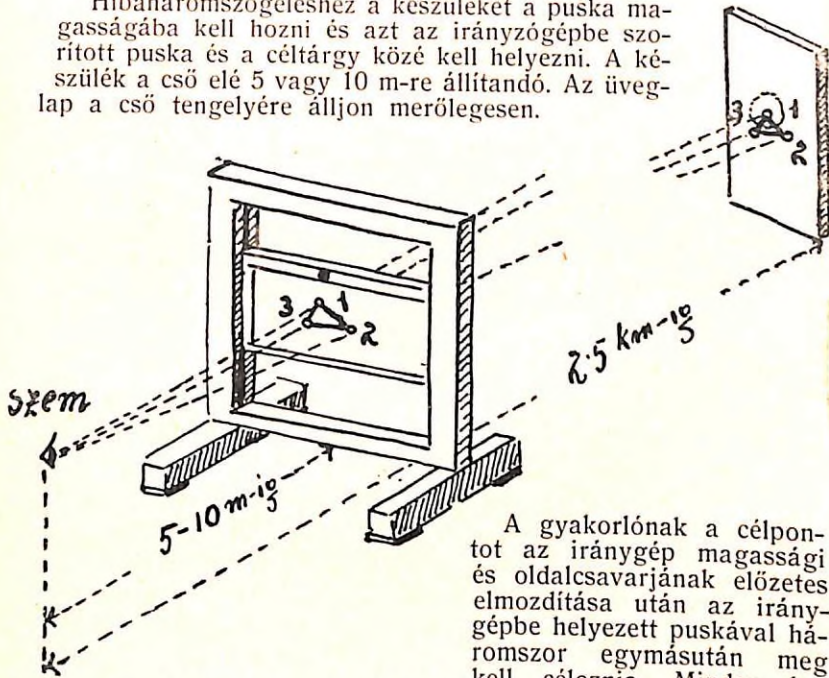
2. ábra. Egy méternyi mélységből került elő ez a régi sí is.

3. ábra. Síelő szállók keresztelére viszik a gyermekeket. (Magnus Olaus munkájából, 1555.)

korong, amelyek egyúttal a célzási hibamérésre is szolgálnak. A készülékhez tartozik még 2 darab különböző színű zsríkréta is.

Hibaháromszögeléshez a készüléket a puska magasságába kell hozni és azt az irányzógéphez szorított puska és a céltárgy közé kell helyezni. A készülék a cső elé 5 vagy 10 m-re állítandó. Az üveglap a cső tengelyére álljon merőlegesen.

A gyakorlónak a célpontot az irányzógép magassági és oldalcsavarjának előzetes elmozdítása után az irányzógépbe helyezett puskával háromszor egymásután meg kell céloznia. Minden befejezett célzás után az oktató (egy jó szemű társunk) a célzások eredményét a hibaközvetítőüveg céltábla távolságának

megfelelő koronggal (5 m-re 1/2 cm-es, 10 m-re 1 cm-es) az üveglapra átviszi. Ez úgy történik, hogy minden befejezett célzás után a gyakorló az üveglaphoz lép és az oktató utasítása szerint az üveglapra helyezett korongot addig mozgatja, míg aljának közepe az irányvonalba nem kerül. A beigazított korong helyét a korong közepén levő lyukon át zsríkrétával megjelöli. A nyert három pont összekötve adja a hibaháromszöget, amelynek nagysága csak akkor kielégítő, ha az a készülék távolságának megfelelő koronggal (5 m-re 1/2 cm-es, 10 m-re 1 cm-es) befödhető. A célkorong átmérője, hogy az a hibamérésre is alkalmas legyen, az üvegtábla távolságának egy ezred részével egyenlő.

Az üvegtáblán keletkezett hibaháromszög a természetbeni célpont körül keletkezett hibaháromszögnek arányosan kisebbített alakját képezi. Ez a kis háromszög a célpont háromszoros megcélzásánál elkövetett hibát hűven mutatja és így a célzási készség ellenőrzésére is alkalmas.

A látóélesség ellenőrzésének e készülék alkalmazásával csak a látóhatár szab határt. Hozzáférhetetlen és járhatatlan területeken levő célokra is lehet ezután hibaháromszögelést gyakorlalmazni.

A készülékkel a hibaháromszögelésen és célpontáthelyezési gyakorlatokon kívül még számos másfajta gyakorlatot is végezhetünk.

Rövidesen összefoglalva, a hibaközvetítő üvegcéltábla alkalmazásának nagy előnye, hogy a célzásnál elkövetett legkisebb hibát is érzékenyen közvetíti, miáltal a legpontosabb ellenőrzést lehetővé teszi. A célzás és célpontáthelyezés gyakorlásához eddig használt különféle céltáblák használatát fölöslegessé teszi, hogy ezután természetes célokra is gyakorolhassunk.

Verböczy Kálmán, ny. őrnagy.

KÖNNYEK KÖZÖTT.

Én csaknem olyan ritkán szoktam sírni,
Mint amilyen gyéren kacagok.
És amikor kibuggyan a könnyem,
Mindenkor oly más ember vagyok.

Magam sem tudom, melyik igaz ember,
A könnyes bennem? vagy a hangtalan?
Vagy amelyik csak nézi, nézi egyre,
Hogy melyik vagyok kettő közt magam.

Téchy Olivér.

MELYEK A LEGPONTOSABB CSAPATOK ?

Az évi jelentések.

Évi jelentésüket az előírt határidőig, vagyis január 15-ig beküldték, illetőleg postára adták a következő csapatok: 1, 2/ö, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 14, 14/ö, 15, 16, 19, 22, 25, 28, 29, 31, 34, 35, 36, 37, 39, 42, 43, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 59, 61, 62, 64, 65, 70, 71, 72, 74, 75, 78, 79, 80, 83, 85, 87, 88, 90/ö, 92, 95, 96, 98, 99, 103, 104, 106, 109, 110, 114, 115, 120/ö, 126, 129, 130, 132, 133, 139, 141, 145, 148, 150, 151, 154, 155, 156, 157, 159, 163, 167, 168, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 178, 179, 180, 182, 183, 187, 190, 192, 193, 195, 196, 198, 199, 202, 203, 204, 205, 206, 208, 211, 212, 214, 215, 216, 217, 220, 229, 238, 242, 243, 244, 245, 246, 248, 249, 250, 251, 252, 254, 258, 261, 262, 263, 264, 265, 267, 270, 272, 278, 280/ö, 282, 283, 288, 289, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 300, 301, 304, 306, 308, 309, 311, 314, 315, 319, 320, 321, 327, 329, 334, 339, 342, 346, 348, 355, 356, 359, 362, 364, 366, 371, 374/ö, 382, 450, 452, 455, 458, 459, 460, 465, 466, 550, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 564, 572, 573, 574, 576, 579, 580, 581, 584, 586, 651, 653, 654, 657, 658, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 671, 672, 673, 676, 678, 751, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 762, 763, 765, 766, 768, 769, 801, 802, 850, 853, 854, 857, 859, 867, 868, 902, 908, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 920, 922, 924, 925, 926, 929, 934, 935, 936, 938, 941, 945, 946, 951, 953, 954, 956, 957, 958, 960, 961, 962, 963, 968, 973, 975, 976. Összesen: 291.

Amidőn ezúton is kérjük azokat, akik eddig az évi jelentés beküldését elmulasztották, hogy e mulasztásukat haladéktalanul pótolják, másrésztől őszinte elismerésünket nyilvánítjuk az évi jelentések beküldőinek nagy és gondos munkájukért.

A múlt esztendőben az évi jelentések pontos beküldői között, bizonyos szerény mértékű felszerelési segílyt tudtunk szétosztani. Ezidén arra kívánunk módot nyújtani, hogy a cserkészcsapatok könyvtárai kiegészüljenek és ezért Elnöki Tanácsunk úgy döntött, hogy a cserkészirodalom termékeiből fogunk nagyobb mennyiséget juttatni a pontos csapatoknak és pedig a következő elvek alapján: Valamennyi felsorolt csapat könyvtára részére ajándékba megkapja a Magyar Cserkészszövetség

kiadásában megjelent és eddig ki nem fogyott cserkészkönyvekből választása szerint bármelyik kettőt.

Ezenkívül az elnökség tagjaiból alkotott zsüri döntése alapján azon 30 csapat, amelyeknek évi jelentése a legpontosabbban, sában megjelent bármely 10 cserkészkönyvet megkapja aján-

A fentebb említett két könyvre vonatkozó igénylések levelezőlapon az Orsz. Titkári Hivatal címére jelentendők be. Pesti csapatok rövid úton bejelenthetik és átvehetik a kiválasztott könyveket, vidékieknek postán küldjük. Talán felesleges is említeni, hogy azok a csapatok, amelyek az előírt mellékleteket nem küldték meg, ezen könyvjutalomban nem részesülhetnek, mert ezzel csak a rendes csapatokat jutalmazzuk.

A 10 könyvből álló külön jutalomra érdemesnek talált évi jelentések beküldőinek felsorolását legközelebb közöljük.

A IV. központi sítábor résztvevői.

Hogyan segíthetünk Édesanyánknak

— Ugyan már ne kérsd magad annyira, mint egy kis-asszony — ordította Ferkó a palánk tetejéről, ahol egyetlen szökéssel fent termett és most lovagló-ülésben cézári göggel tekintett le Vilire, örsvezetőjére.

— Akrobata-mutatványod nem válik okvetlenül örsünk dicsőségére — mondotta csendesen Vili, a komolyszemű örsvezető —, két lépéssel arrább megtalálod az ajtót, ahol kényelmesen, úriember módjára is besétálhattál volna.

— Biztosan tanár lesz belőled, hogy olyan szépen tudsz prédikálni és nem érzed át annak fontosságát, hogy mit jelent az akrobata-mutatvány, ha pl. az ellenség egy várba fog bennünket bezárni. Biztosíthatlak, hogy sem Winnetou, sem a Nagy Főnök nem választanák helyemben a szélesre-tárt kaput.

Mielőtt Vili kellőleg kioktathatta volna az örsnek legifjabb tagját, reccsenés hallatszott és mire hátranézett, már el is tűnt a magasságból Ferkó. Valami puffanás-szerű zaj és nyöszörgés ütötte meg a fülét, a palánk egyik kiálló szögén pedig egy kis szürke szövetszál, mint lengő zászló, jelezte a palánk diadalát. A bukás kudarcát még csak kiheverte volna Ferkó, mert mint mondá, csak az eshet nagyot, aki nagyon magasra törekszik, de a nadrágján levő és feltűnően éktelenkedő folytonossági hiányt semmiféle cserkészügyességgel és mesterkedéssel nem tudta el-tüntetni.

— Látod, látod — korholta most már Vili barátját — mennyi kárt okozol szeleskedéssel. Jól tudod, hogy a IX. törvény a takarékoságot írja elő és ez nemcsak azt jelenti, hogy a zsebpénzedet nem költöd haszontalan édes-ségekre, de vigyázol egyéb holmidra és így a ruhádra is. Gondolj csak édesanyádra, akinek annyi gondot okoz a mindennapi kenyér megszer-zése, nemhogy még új ruhát is tudjon neked szerezni. Vagy szívesen jársz foltos, szakadozott ruhában az örsi gyűlésekre?

— A fiúk még soha sem nevettek ki, mert foltos volt a ruhám — vetette fel fejét dacosan Ferkó.

— Nem is fognak kinevetni soha — válaszolta Vili — mert a szegénység nem szé-gyen, de azt már restelheted,

hogy a saját ügyetlenségedből rossz ruhában jársz, amikor szép ruhában is lehetnél.

— Édesanyám meg fogja varrni és akkor nem lesz olyan rongyos — dacoskodott tovább Ferkó.

— Igen, de ezt a munkát megtakaríthatad volna édes-anyád részére, aki — ugy-e — egész nap fárad, dolgozik érted. Elfelejtetted már, hogy Lojzi bátyánk multkori el-beszélésében azt mondotta, hogy a cserkész-törvényt, a má-sokon való segítséget elsősorban odahaza a családban kell elkezdni és a gyengédséget édesanyánknak kell viszo-noznunk, akinek minden gondolata és büszkesége az ő fia. Ugy-e, Te is hallottál már Erdély jóságos püspökéről, Majláth püspök úrról, aki mindig azt mondotta, hogy ha nagyon akarom szeretni embertársaimat, akkor először az édesanyámat szeretem. Amikor a háború alatt egyszer kö-zöttünk járt, azt mondotta nekünk: Drága fiaim, a hábo-rúnak legtöbb gondját és legtöbb nyomorúságát az édes-anyák szíve viseli. Segítsetek neki azt viselni. Segítsetek a munkájában, segítsetek a szobát kisöpörni, segítsetek fölsúrolni, ne szégyeljétek a piacról a szatyrot hazahozni, mert ha ő büszkén megtesz mindent értetek, akkor Ti ugyan-olyan büszkeséggel és örömmel kérjétek részt az ő mun-kájából. Segítsetek neki elűzni a gondokat azzal is, hogy felesleges kiadásokat nem okoztok, sőt segítsetek a piacon és az üzletekben megkeresni azt a helyet, ahol olcsóbban meg lehet venni az egy kilogramm krumplit vagy az egy kilogramm almát.

— Látod, Ferkó, a legközelebbi örsi gyűlésen éppen ar-ról szeretnék beszélni, hogy ezen olcsó beszerzési források felkutatásával mennyire segítségére lehetünk édesanyánk-nak. Képzeld csak el, milyen nagy segítséget tudnánk nyújtani édesanyánknak, ha pl. az egyhónapi ruhakiadá-sokat felére csökkenthetnénk, nemcsak azzal, hogy nem szakítjuk el a ruhánkat, de azzal is, hogy olcsóbban vá-sároljuk meg azokat a ruhaszöveteket, ami édesapánk-nak, bátyánknak és jómagunknak is szükséges. Egy ruha belekerül bizony 150—200 pengőbe is. Ha egy esztendő-ben csak két ruha kell és erre mindhármunknak, apámnak is, bátyámnak is szüksége van, akkor majd 450 pengőt takarítottunk meg évente. Nagyon nagy segítség ám ez. Úgy gondoltam, hogy mind a nyolcan nekiállunk keresni egy olcsó üzletet, ahol azonban nagyon jó árut kapunk, mert azt tudod, hogy az olcsó sokszor drágább, ha silány minőséget adnak érte. Azután, ha mind a nyolcan együt-tesen egyszerre vesszük meg, akkor valószínűleg nagyobb engedményt is fogunk tudni elérni. Természetesen csak magyar árut fogunk venni és nem külföldről behozott cseh

szövetet. Magyarország második édesanyánk és őt éppen úgy kell segítenünk. Ha magyar árut veszünk, akkor magyar munkásoknak adunk kenyeret. Hungária édesanyánkat gazdagítjuk és ha az édesanya gazdag, mindig fog tudni adni fiainak is. Erős, nagy vállalatok lesznek, megindul az építkezés és ha majd felnövünk, nem lesz gondunk az elhelyezkedésre, mert a gyáraknak tisztviselőkre is, munkáskezekre is mindig szüksége van.

— Ez pompás gondolat — kiáltotta lelkesülten Ferkó — és azt hiszem, Vilikém, hogy ezzel minden édesanyát örök barátoddá teszel. De ha sikerül, akkor — ugy-e — a többi örsnek is megmondjuk, hogy ők is segítsenek édesanyjuknak.

*

ÉLVEZETES ÖRSI GYŰLÉS.

Kedves Béla fiam!

Leveledben panaszkodol, hogy a csapat rendetlen elemei, a leghuncutabbak, most a te örsödbe kerültek s alig bírsz velük az örsi gyűlésen. Kérdezed: „mit tégy, hogy a fiúk ne unatkozzanak és ne rendetlenkedjenek, hogyan tehetnéd élvezetessé az örsi gyűlést?” Tudom, várod a feleletet erre a kérdésre, én azonban felelet helyett kérdést teszek fel. Kérdéssel jöttél, viszonzásul én is 10 kérdéssel rontok rád!

1. Tudod-e, hogy az örsi gyűlés nem latinóra, ahol csendesen, hátratett kezekkel kell figyelni? Be szoktad-e kapcsolni a fiúkat, engeded-e őket is szóhoz jutni az örsi gyűlésen?

2. Próbáltad-e már beszélgetéssel rávezetni a fiúkat egy-egy dologra? Nem veszed-e el hosszú magyarázattal akaratlanul is előlük azt az élvezetet, hogy maguk jöjjenek rá a dolgok nyitjára?

3. Gondoltál-e már arra, hogy nem érdekli mindez a másikat, ami számodra érdekes és hogy sok dolog másnak másként érdekes, mint neked?

4. Rávezeted-e a fiúkat, hogy amit tanulnak, hogyan és hol használhatják fel? Tudod-e, hogy a fiúk szeretnek mindent lehetőleg rögtön megpróbálni? Hogy amit nem tudnak hamarosan (még a gyűlésen vagy aznap) gyakorolni, keveset ér és amit nem tudnak alkalmazni, semmit sem ér?

5. Azt, aki sohasem figyel, mindig izeg-mozog (higany-természet!), próbáltad-e már jobban bekapcsolni a gyűlésbe, mint a többit, több kérdést adni neki, több fejtörésre, gyakorlásra alkalmat adni és több mozgáshoz juttatni? (Valamit hozni kell, őt küldöd.)

6. Tudod-e, hogy ügyes dolog két-három tréfát, adomát készleltben tartani, hogy közbeszőjded, ha észreveszed, hogy a figyelem eltompul?

7. Komoly téma megfelelő formában szerepel-e az örsi gyűlésteken? Próbáltok-e cserkésztvény szempontjából megbirálni, megbeszélni egy-egy a fiúk között, vagy a napi életben felvetődő témát, esetet? (De nem ám egymás fölött ítékezni, egymást szapulni!) Felolvastok-e néha egy-egy aktuális cikket (Magyar Cserkészből, stb.) egy-

Vili örsvezető gondolatát a Magyar Cserkészszövetség valóra akarja váltani. Ezúttal nemcsak a csapatoknak, hanem minden cserkésznek segítségére akar lenni és a közeljövőben egy *kedvezményes szövet-akciót* fog lebonyolítani, ahol a cserkészlet hozzátartozói részére a Szövetség által kiállított utalvány alapján angol minőségű, legdivatosabb, tiszta gyapjúszöveteket fog féláron rendelkezésre bocsátani. Miután ez rendkívül nagy segítség minden egyes fiú részére, csak azok kérése vehető figyelembe, akik igényléseiket a parancsnokság útján adják be. Részletes tájékoztatót külön levélben küld az Országos Gazdasági Hivatal, felvilágosítást a parancsnok úrtól kérjétek.

Kosch Béla.

egy-egy könyvből (Jellemes ifjú, Művelt ifjú egy-egy fejezetét)?

8. Énekeltek-e minden gyűlésen? Hány új éneket tanult már az örs?

9. Változatos megfigyelési gyakorlatok, kim-játék szerepelnek-e?

10. Mit szoktatok játszani? Van-e egy-két közkedvelt játékok, új játékok szerepelnek-e?

11. A fiúk hoznak-e új terveket? Igyekszel-e kicsalogni önkéntes munkákat, új ötleteket belőlük?

12. Minden örsi gyűlés végén elmondhatja-e mindegyiketek, hogy jobb cserkész lett?

Gondolkozzál ezeken, Béla és próbálj rájuk megfelelni a gyakorlatban. Örsöd szép gyűlései adják meg a megfelelő választ. Meglátod, élvezetes gyűléseitek lesznek!...

... Ha sikerül így megtalálni a feleletet, azt hiszem nem lesz baj és nem fogsz haragudni, hogy válasz helyett kérdéseidre kérdésekkel felelt régi

Parancsnokod.

AMERIKAI CSERKÉSZJÁTÉKOK.

Bikaviadal.

Játszók: 1 bika, 1 matador, 6 chulo, 4 banderillo.
I. rész. — A bika megjelenik az arénában, a hátán 5 darab 20 cm hosszú papírszalaggal, amelyeket a banderillok igyekeznek letépni. Ha a bika megérint egy chulot vagy banderillót, az nyakkendő lobogtatásával közbelépni és kendők (cserkészről, akik legfeljebb háromszor menekülhetnek ki az arénából. Egyszerre csak egy szalagot szabad letépni.
II. rész. — Ha már minden szalagot letéptek, vagy mind-egyik banderillo halott, akkor mindenki eltávozik a körből, a bika szemét bekötik és hátulról az övébe dugnak egy nyakkendőt, amelyet a matadornak a bika érintése nélkül kell elvinni.

Staféták és versenyek.

Mindegyik örs sorban áll bekötött szemmel, egy-egy fiú (a baby) kivételével, aki szintén bekötött szemmel áll a saját örsével szemben egy bizonyos távolságra. Az örsök élén álló játékosoknak egy-egy kanál van a kezükben, benne egy szem cukor. Jelre elindulnak és igyekeznek a saját baby-jüket tápteni a kanálban lévő cukorral. Tapogatózni vagy kézzel érinteni ők tilos. Amint sikerült a cukrot eljuttatni a baby szájába, a játékos leveszi a kötést a szeméről és továbbadja a kanalat a következő játékosnak egy újabb szem cukorral. Az az örs győz, amelyiknek legelőször sikerült a babyjét megetetni.

Lovagló staféta.

Rendes stafétaszabályok szerint történik a versenyfutás. Amint az egyik pár beérkezik, úgy lovasból lesz a ló, a ló pedig lovas. Így mindenki egyszer ló lesz és egyszer lovas.

Háromlábú verseny.

A csapatok hármásával állnak fel. Minden párnak a belső lábszárait összekötözik bokában és térdben. A játékosok aztán így futnak párosával.
(Gilcraft's Book of Games.)

ÖRSI JÓTETTEK.

Egyszer megkérdeztek egy londoni örsvezetőt, hogy miért tette le a börmunkás-különpróbát. A válaszában kifejtette, hogy örsének tagjai mind szegény fiúk, akik nem tudják megfizetni a villamospénzt a kirándulások alkalmával, a szüleik pedig nem engedik meg, hogy annyit gyalogoljanak, mivel tönkretennék a cipőjüket. Ezen ő úgy próbált segíteni, hogy megtanult cipőt javítani és minden héten egy estét áldoz arra, hogy a szegény cserkészeit így segíthesse.

A próbák és különpróbák tárgyai szemmel láthatólag nem úgy vannak megválasztva, hogy egy fiú csupán megtanulja és letegye ezeket, hanem ha megszerzett egy próbát, akkor ezt a lehetőséghez képest minél gyakrabban fel is használja. Egy mentő-különpróba cserkésznek bizonyára törődnie kell bármelyik más fiú sérüléseivel, sebeivel, ha találkozik ilyennel. Egy betegápoló-különpróba cserkésznek szabad beteget ápolni. S ez nagy kitüntetés stb. Az egyik londoni cserkészkerületben egy Good-Service ligát alkottak a cserkészek. Ez a liga aztán összeköttetésbe lépett egy vakokat gondozó intézettel. Megállapodás szerint egy örs elvállal két-három hónapra egy-egy vak embert. A segítség és a gondoskodás úgy történik, hogy hetenként két-két fiú az örsből meglátogatja őt. A fiúk mosollyal az

arcukon lépnek be és ezt a mosolyt megőrzik egész ott tartózkodásuk alatt. Felolvassák az újságot, néha hoznak magukkal egy grammofont, rádiót szerelnek fel, valamilyen könyvből olvasnak fel és így igyekeznek kedvesen, szolgálatkészen viselkedni. Igen nagy dolog az, hogy ha egy örs valamilyen hasonló jótettet végez rendszeresen, egy éven keresztül. S ez nagyban elősegíti, hogy valóaváltsák a Chief gondolatát, hogy a cserkészeknek hasonlóknak kell lenni a régi kor lovagjaihoz, akik kimentek a világba, hogy jótetteket hajtsanak végre. A régi lovagok gyakran megmentettek fiatal hölgyeket mindenféle veszedelemből. Ha pedig a rövidnadrágos modern lovag úgy találja, hogy a bajbajutott hölgy, akin neki segíteni kell, egy padlásszobában lakó nyolcvanéves vak öregasszony, így is érdemes talán modern lovagnak lenni.

Semmiestre sincs ok, hogy bármelyik jó örs ne hajtson végre valamilyen állandó jótettet. Ez egyformán lehetséges a vidéken és a városokban. A vidéken a cserkészek mindig tudnak segíteni egy öreg házaspáron, hogy meglátogatták őket és felássák a kertjüket, vagy kijavítják a székeiket. A városokban pedig sok karitatív egyesület van, amely készséges cserkészek számára munkát tud adni.

Capt. The Hon. Roland Philipps: The Patrol System. 50. o.

GYERMEKRABLÓ HIÉNÁK.

— Ha rossz leszel, eljön érted a hiéna és megesz.

Rendesen ezekkel a szavakkal ijesztgetik a rakoncátlan gyermekeket Afrikában. Talán ép ezt mondotta Dirré-Daonában egy európai nő hét éves gyermekének, kinek nem volt elég egész nap a hancurozásra, még hat óra után is — mikor a trópusok alatt már sötét van — az utcán ugrándozott, rosszkodott és figyelembe sem vette az anyja szavát.

Ugy hét óra tájban rémes sikoltás — melyet csak a haláltól való félelem tud okozni — reszkettette meg a levegőt. A ház minden lakója rohant a jajveszékkelő segítségére, de későn érkeztek. A szerencsétlen gyermeket már elragadta és futva vitte el a hiéna. Játsszótársai megdermedve a szörnyű látványtól, szóhoz sem bírtak jutni. Néhány férfi üldözőbe vette a bestiát, de bizony hiába, az éjsötétjében nem bírtak a nyomára akadni.

Alig egy órára a szomorú eset után visszatért a gyermekrabló, de ezúttal többet magával, hogy elvigyenek még néhány gyermeket. Szerencsére az ajtó be volt zárva s így nem tehettek kárt emberéletben, morogva ólálkodtak a ház körül, míg több puskalövessel sikerült őket elriasztani.

Másnap egy barlang közelében csupán néhány csont és csomó haj jelezte a tragédia szörnyű lefohlását.

Meglehetősen ritka eset, hogy a máskülönben gyáva hiéna ennyire vakmerő legyen. Szerencse is, hogy ez a roppant erejű állat, mely játszva elcipel egy szamarat és a legerősebb csontokat is könnyedén morzsolja szét, nem igen támad, mert nagyon veszedelmes ellenfele lenne az embernek.

Anappal rendszeren sűrű bozótban vagy barlangban tölti a hiéna s csak éjjel jár tápláléka után. Éjjeli kóborlása közben irgalmatlanul megöl kecskét, kutyát, majmot, szamarat, sőt igen gyakran megtámadja a karavánok teherhordó állatjait, a lábuknál fogva karóhoz kötött

öszvért. Mire az ör észreveszi az állatok ugrándozásáról az alattomos rabló jelenlétét, az már elszelelt néhány kiló hússal, mit az öszvér hátsó combjából kiszakított. Rendesen néhány napra rá belepusztul az öszvér szörnyű sebébe s úgy mégis csak a hiénák martaléka lesz.

Mint köztudomású dolog, a dögöt élvezettel fogyasztják és az emberi hullát még a sírból is kiássák. A négerek koporsó nélkül temetik el halottaikat és ásó, kapa hiányában csupán lándzsával ásnak sírgödört, így az alig félméter mélyen elhantolt hullához könnyűszerrel jutnak a sírfosztogatók. Sokszor, különösen járványok idején, mint az idén, mikor százával pusztulnak orvos és orvosság híján a négerek, a hiénák végzik a temetést.

A lakmározásnál leírhatatlan koncertet csapnak. Mintha csak a pokol összes elszabadult ördögei lennének, oly rémes, örült kacagással fogyasztják el a hullákat. Azt hiszem még a legbátrabb ember is megborad az ilyen láрма hallatára. Nem csoda hát, ha a különben is igen babonás négerek olyan tulajdonságokkal ruházzák fel az éj rejtelmes rablóját, amit csak egy láztól elgyötört agy képes kitalálni.

Afrika összes színes lakói meg-egyeznek abban, hogy a hiéna: buda, azaz rossz szellem, ki nappal ember, csak éjjel veszi fel a hiéna alakot, hogy azokat az embereket, akikre haragszik, felfal-hassa. A monda szerint leginkább asszonyok képesek átváltozni, mit abból következtetnek, hogy egyes elejtett buda újján gyűrűt, mások fülében meg fülbevalót találtak. Hogy mi igaz ebből, nem tudom, de én még ilyen ékszerthordó hiénára nem akadtam.

De azért, bármennyi rosszat is mondanak a hiénára, undorító ordítása nélkül nem lenne meg a bája, varázsa a trópusi éjszakáknak.

Ugye, fiúk, nem volna jó egy ilyen kiéhezett hiénával találkozni.

Addis Abeba.

Gajdács Mátyás.

A trópusi őserdők kalandora „terítéken“.

SASFÉSZEK A CSIKHEGY-ORMÁN.

Budaörs falun túl, a község harmadik (HÉV.) megállójánál, kis tábla irányít azon csapás felé, mely a hegyek tetején fészkelő madáremberek kiindulási bázisa, a Luncz-féle vendéglőhöz vezet.

Az út innen széles csapáson vezet a Lóhegy felé, egy meredekebb, apró fenyőkkel teleszórt domboldal megmásítása után, egy sziklacsoport megkerülésével a tetőre jutunk. A katlanszerű, körül hullámos dombokban váltakozó tetőn hatalmas hangár áll előttünk, a csiki hegyek modern Icarusainak, a vitorlázó repülők fellegvára. Fenséges kilátás tárul a környező hegyekre.

A tető legmagasabb pontján álló széljelzőkészülék lengőlapja most megmozdul. Friss, üdítő szellő kerekedett. Erre megelevenedik a nagy hangár környéke. Tíz-tizenkét életerős, kisportolt fiatalember meglepő ügyességgel kapcsolja le a hangár homlokfalait, aztán deresedő hajú, de fiatal vonású frissmozgású vezetőjük parancsszavaira figyel fel a kis társaság.

A tanítványok — mert ők azok most, orvos, mérnök, tanító, leventeoktató, hivatalnok és tisztos ipar üzöi egyaránt, a MOVE repülő iskolájának hallgatói — egy percre eltűnnek a nagy hangár mélyén, aztán előbb egy fehérén csillogó szárny jelenik meg a kapuban, majd 6—8 ifjú vállára emelve jön maga a gép is, a motornélküli, szelek szárnyán vitorlázó monoplán-sárkány.

Bájos, egyszerű kis játékszer. Alig látszik arra hivatva lenni, hogy embereket emeljen a magasba, pedig ott van szárnya alatt a pilóta ülése, aztán egy botkormány, melyre hűséggel reagál a gép három pontján, három különböző kormány. No lám, hisz ez a törzsnélküli, alig 90 kiló súlyú játékszer, egész komoly repülő alkotmány. Már ki is értek vele a katlan egy kiemelkedőbb pontjára — szembefordítják a széllel, orrába karikát fűznek, mely vastag gummiköteleket tart össze. Hátról két erős legény kapaszkodik a farok végébe, előlről meg 4—4 ember áll a gummihuzalok mellé.

Most az oktató hívására a tanítványok egyike felül a gépre, becsatolják a biztosító övét, azután előzetes figyelmeztető után felhangzik az oktató kérdése: — kész?

Kész — hangzik minden oldalról — pilótajelölt, kezelőszemélyzet egyaránt figyel a további vezényszóra.

Kihúzni — hallatszik most a bentülő szava, mire a nyolc ember V alakjában elkezd előre vonni a gummihuzalokat. Mikor ez már megfeszült — futni kiáltja a tanítvány s a húzók futólépésbe csapnak át. Ebben a pillanatban elhangzik az utolsó vezényszó:

Ei!

A futók széjjelszaladnak, a könnyű kis gép pedig, mint eleresztett sárkány szökken a levegőbe. Méltóságteljesen emelkedik pár méterre, aztán óvatos kormányozdulatra vízszintesen lebeg tovább. Fenséges látvány ez a hangtalan suhanó ezüst sas, nyugodt, biztos, ingadozás nélküli siklásával — nyergében a még kissé megilletődött, de bol-

dogságában újjongani tudó kezdő, mert ez még csak harmadik felszállása s íme — egyedül repül, uralja azt a lenge hegyoldal mentén, majd lassan leereszkedve a földig, síman csusszan a talajhoz. Már nyomában is a kis sereg — egy kerékpártengelyre szerelt szállítókosci s nem telik bele 10 perc, már helyén van a szerencsésen kiruccant sasfiók, új szárnyalásra.

Az eddig csak enyhén lengő zászló most hirtelen energikusan lobogni s a szélmérő lapja is táncolni kezd. Vihar lesz. Felszív az első szélroham a hegytetőn keresztül.

Elő a „Hols der Teufel“-t, gyorsan a köteleket!

A „Vigyen az ördög“ név pedig a MOVE III. jelzésű öregsast illeti. Méreteiben nagyobb, szép karcsú törzse van a haladók kategóriáját szolgálja. A különös csinnal megépített gép már komolyan „tud“. Egy könnyű ügyes mozdulattal a levegőbe lendül.

Tombol a szél s a könnyű kis gép pehely módjára táncol hullámain. Nem is lebeg, hanem kapaszkodik. Szemmel láthatólag nyeri a métereket. Még el sem hagyta a lejtő peremét s már is fejünk felett himbálgatja a vad szélhulláduzzadt vitorlával, meg-megdőlve a szelek nyomására, madarat, mely engedelmesen fordul egyenesbe az oldal-kormány nyomására.

Igy vitorlázik a sas s ez a titka a madarak szárnycsapás nélküli röptének. A levegő folytonos nyugtalansága nem váltakozása, ennek erejét használja ki a zseniális németek elgondolásából született „vitorlázó“ motor nélküli gép, mely idestova olyan tökélyre tett szert, hogy csaknem függetlenül lett talajalakulattól és időjárástól egyaránt. Az itt sikerült a kitűnő osztrák pilótának, Kronfeld Róbertnek 2160 méter magasságot elérnie, így egyenes vonalban 150 km-re jutott kiindulási pontjától motor nélkül. Ime — mogatnák a zajos motor helyett s most bebizonyult, mennyire nincs összefüggésben a motor a gép biztonságával s mily veszélytelenül repülhet egy gép motor nélkül is.

Az időmérő csengője rövid ideges berregéssel jelezte a félórát. Zászló integet fel a magasba, mire az addig kefélt jelenik meg.

Halló, letelt a félóra? — hangzik a néma csendben a magasból a pilóta kérdése s a ráfelelő lelkes hurrázásra lelibben a talaj fölé — egy másodpercig állni látszik a levegőben, majd mint a szántásba ülő varjú, kifutás nélkül érinti a talajt, alig 20 méterre attól a ponttól, honnan egy félórával előbb elindult.

luchsingeni vitéz Hefty Frigyes.

Kedves Fiúk!

Akár hiszitek, akár nem: az egész világ cserkészei felfigyeltek akciónkra. Az utóbbi hetekben már egyre-másra érkeztek hozzánk a levelek a földgolyó minden részéből. Tartalmuk röviden és velősen mindig ugyanaz: *Magyar cserkészszel akarunk levelezni!*

A Ti teendőtök most ez: helyezétek magatokat jamboree-hangulatba és vessetek egy pillantást az alábbi tarka társaságra! Azután ragadjatok tollat és írjátok meg nekünk egy levelezőlapot, ki nyerte meg közülük legjobban rokonszenvedeteket, kivel akartok érintkezésbe lépni. Mi erre azonnal megadjuk Nektek az illető pontos címét.

Ki akar velük levelezni?

Első köztük — ugyan ki lehetne más? — egy skót. Valódi, szoknyás skót. Sőt még dudálni is tud! Ezt írja:

„Skót cserkész vagyok, aki — sajnos — nem tölthetem több időt a jamboreen, mint egyetlen egy napot és az is szokatlanul rövidnek látszott. De ez a kevés, amit ezalatt láthattam, roppantul tetszett nekem. Időmnek túlnyomó részét az önök táborában töltöttem és gyönyörködtem azokban a nemzeti táncokban, megtöltöttem és gyönyörködtem azokban a nemzeti táncokban, melyeket a magyar cserkészek bemutattak. A „lányok“ közül melyik annyira élethű volt, hogy magunk közt még sokáig vitatkoztunk rajta, vajjon fiú volt-e az illető, vagy leány? Az önök cserkészeit igen barátságosoknak és kedveseknek ismertem meg és több ízben megkíséréltem szóba állni velük. Próbálkozásaimnak azonban mindig az volt az eredménye, hogy mind a kettennek elkezdtünk nevetni és ráztuk a fejünket. Éppen ezért nagyon keveset sikerült megtudnom az önök országáról, szokásairól stb. Végül is sikerült megértetnem magam az önök kiváló zenekarától és egy tagjával, akit aztán meg is tanítottam dudálni. — De, úgy érzem, még mindig nagyon keveset tudok Magyarországról és ezt a levelet is azért írom, hogy megtudjam, *volna-e hasonló korú magyar cserkész, aki levelezne velem?*

16 éves vagyok, 5 és fél éve cserkész, angolon kívül franciaul is tudok. Szenvedélyes bélyeggyűjtő vagyok. Remélem, teljesíteni tudják kérésemet.

Robin Gow.“

Cserkészüdvözlettel

A következő *egy délafrikai cserkész*, Transzválból. 15—16 éves, valamelyest angolul tudó, magyar jamboreestával akar levelezni.

Két északírországi fiú: *Willie Burnett és Brian Rankin* (mindkettő 15 éves), lehetőleg hasonló korú magyar fiúkkal angolul akarnak levelezni.

Ingolf Rojbek, 15 éves dán cserkészszevezető hasonló korú magyar őrsvezetővel, német nyelven.

Miss E. Mytton, sussexi angol cserkészszevezető keres magyar levelezőket cserkészei számára. Úgy találja, hogy a jamboreen nem adunk nekik elég plume-ot (árványhaját) meg szuvenirt, és nem is tudtak eléggé megismerkedni velünk. Ezt akarják most levelezés útján kipótolni.

Az *Amerikai Egyesült-Államokból* három jelentkezőnk van. Mind a hárman részletes bemutatkozó-levelet írtak magukról, melyeket azoknak fogunk elküldeni, akik érintkezésbe akarnak lépni velük. Tehát jó lesz igyekezni, mert más kaparintja meg a címüket!

Rövid jellemzésül ennyit mondhatunk róluk:

Garde Burke a békés, romlatlan levegőjű *Maine* állam egy farmján lakik, 15 éves, minden passziója a cserkészet. Azt is elárulja magáról, hogy 157 és fél cm magas, súlya pedig 46 kiló.

Kenneth Dietz, a hegyes-völgyes, eliparosult *Pennsylvania* államból. 17 éves, több idegen cserkészszel folytat levelezést. Magyarral eddig nem.

Joe Privette, a romantikus Dél-Karolina államból. Szenvedélyes bélyeggyűjtő, csak angolul tud. Mindössze 12 éves, de kora nem akadályozta meg abban, hogy levele végén a világ legtermészetesebb hangján meg ne jegyezze:

— Úgy huszonöt levelezőre volna szükségem.

Az itt felsoroltak pontos címe megkapható tőlünk, a külföldi ügyeket intéző hivataltól.

*

Egyéb híreink: Az *amerikai és görög cserkészek kifejezetten óhajtják a velünk való levelezést* (az utóbbiak franciaul). Francia címeink a napokban érkeznek, ezért mindazok türelmét kérjük, akik ilyen értelemben fordultak hozzánk. Az észtekről — sajnos — még semmi hír.

Nagymennyiségben van raktáron német, osztrák és angol címünk. Fordítás, ingyen levelezőlapok és prospektusok, bélyegsegély, mint eddig.

*

Most pedig fordítunk egyet a gépezeten és ígéretünk szerint elkezdjük francia levélszövegek közlését. Tudni kell, hogy franciaul cserkész = Scout, vagy: Éclaireur. Különböző szövetségekhez tartozó cserkészek a kettő közül mindig azt használják (s velük szemben is ajánlatos azt használni), amelyik a szövetségük nevében előfordul. Francia cserkészszevezetés három van: Scouts de France (katolikus), Éclaireurs Unionistes de France (protestáns), Éclaireurs de France (vallásonkívüli). A svájciak az „Éclaireur“ elnevezést használják. Mi egyszerűség okáért a „Scout“ kifejezést tartottuk meg mindenütt az alábbiakban.

Cher Frère Scout, Ami, Monsieur X, Madame,
Kedves Cserkésztestvér, Barátom, X úr, Asszonyom

Mon Révérend Père,
Tisztelendő Atyám,

J'ai bien reçu votre gentille lettre et je vous en remercie
Megkaptam kedves levelét és köszönöm

vivement.

nagyon szépen.

J'ai reçu votre adresse du Bureau de la Correspondance Internationale.

En kaptam az ön címét a nemzetközi levelezési akciótól,

organisé par notre Association.

melyet szövetségünk szervezett meg.

Je suis tout ravi d'avoir obtenu en votre personne un ami
Nagyon örülök, hogy szert tettem az ön személyében egy

français, belge, suisse, grec.

francia, belga, svájci, görög barátára.

Görög barátunk, aki élénken érdeklődik a Magyar Cserkész levelezési akciója iránt.

Az egyik fekete cserkésztestvér ezt a fényképet küldte „honfitársairól” kis magyar barátjának.

J' apprends le français à l'école (par des leçons particulières)
Én tanulok franciául az iskolában (magánúton).

Veillez excuser les fautes que j'ai commises dans ma lettre.
Bocsánatot kérek a hibákért, melyeket levelemben elkövettem.

Ma seule consolation, c'est que, malgré tout, vous réussirez
Egyedül az vigasztal, hogy mindezek ellenére önnek sikerülni
à comprendre tout ce que j'ai à vous dire.
fog megérteni mondanivalóimat.

Pour nous faciliter la correspondance étrangère, la Revue
Hogy nekünk megkönnyítse a külföldi levelezést, a magyar
Scoute Hongroise publie en chaque numéro des échantillons
cserkészfolyóirat közöl minden számban levélmintákat
de lettres en diverses langues.
különféle nyelveken.

J'espère que la correspondance nous donnera beaucoup de
Remélem, hogy a levelezés sok örömet fog szerezni
satisfaction.
mindkettőnknek.

J'ai 15 ans et j'appartiens à la 200e troupe de Kölesháza.
15 éves vagyok és tagja vagyok a 200-as csapatnak K.-n.

Je suis Chef de Patrouille, Second, Scout de 1re, 2nde classe,
Én vagyok örsvezető, s. ö. v., I. oszt., II. oszt.

Aspirant, nouveau, dans la patrouille des aigles,
III. oszt. cserkész, újonc, örsében a sasoknak,
pigeons, hirondelles, mouettes, alouettes, cigognes,
galamboknak, teccskéknek, sirályoknak, pacsirtáknak, gólyáknak,
corbeaux, faucons, hibous, grues.
hollóknak, sólymoknak, uhuknak, darvaknak.

À part de nous autres Scouts, notre troupe contient des
Rajtunk cserkészekén kívül vannak még csapatunkban

FOGPÉP
SZÁJVÍZ ÉS
FOGPOR

A MAGYAR FOGORVOSOK EGYESÜLETÉNEK
ELLENŐRZÉSE MELLETT KÉSZÜL.

Routiers (Rovers) et des petits pages (une meute des Louvetaux)
öregcserkészek és apródok, (egy farka farkaskölyök)
aussi bien.
is.

Tous ensemble nous sommes 100.

Összesen 100-an vagyunk.

La troupe entière est divisée en 9 patrouilles.

Az egész csapat feloszlik 9 örsre

Trois patrouilles forment un groupe sous la direction spéciale
Minden 3 örs egy rajt képez külön vezetése
d'un Assistant.

alatt egy (segéd-) tisztnek.

Quel est votre âge?

Hány éves ön?

Moi je suis protestant, mais la plupart des garçons sont

En protestáns vagyok, de a fiúk legnagyobb része

catholiques, juifs.
katholikus, zsidó.

Nous sommes tous presque sans exception écoliers dans
Mi vagyunk majdnem kivétel nélkül tanulók a csapat-
la troupe; moi je suis apprenti.
ban; én tanonc vagyok.

Dans notre troupe il-y-a des apprentis et des écoliers amélangés.
Csapatunkban vannak tanoncok és diákok vegyesen.

Votre patrouille, de quel animal porte-t-il le nom?
Az önök örsé milyen állat nevét viseli?

Quelle est votre profession, ou quelle école fréquentez vous?
Mi az ön foglalkozása, avagy milyen iskolába jár ön?

Quelles sont vos marottes, vos préférences, vos dispositions?
Mik az ön passziói, kedvtelései, hajlamai?

Etes-vous collecteur de timbres? Moi je le suis.
Bélyegyűjtő ön? Én az vagyok.

Ci inclus veuillez trouver des plumes „à ravalányhaj” qui sont,
Mellékelve küldök árvalányhaját, „árvalányhaj” qui sont,
ma'gré leur apparence décevante, une espèce d'herbes.
ami csalóka külseje ellenére is fű.

Nous autres Scouts nous les portons sur nos chapeaux.
Mi cserkészek viseljük azt a kalapunk mellett.

De même, je vous envoie quelques vues photographiques
Ugyancsak küldök önnek néhány fényképet (látképet)
et des timbres poste hongrois.
és magyar bélyegeket.

Voulez vous changer de timbres avec moi?
Akar ön bélyegeket cserélni velem?

Pourriez vous me procurer un insigne français?
Tudna ön szerezni nekem egy francia jelvényt?

Levélbefejezések.

Avec une cordiale serrée de la main gauche. Tout à vous,
Szívélyes (bal-) kézszorítással. Igaz
bien a vous
barátja,

Veillez agréer mes meilleures salutations scouts.
Fogadja legmelegebb cserkészüdvözetem.

Reggeli gyakorlat a IV. közp. sítáborban.

Brevillier-Urban RT.

Írógyár: WIEN-GARZ.

Magyarországi főlerakat a vállalat budapesti Csavár- és Kovácsárúgyárában

V. KERÜLET, VÁCI-ÚT 168. SZ.

„Cullinan“

„Komet“

„Ariosto“

„Kosmos“

iskola- és pasztell-írónok.

Sport és

Meinl kávé

CSERKÉSZ A TÜKÖR ELŐTT.

Rendesen azért állsz a tükör elé, hogy megvizsgáld, szép egyenes-e választékod vagy nyakkendőd felveszi-e a többiekével a versenyt. Ilyenkor azonban a tükör néha azt is megmutatja, hogy nyakad piszkos és a piszok nyomai gallérodon is felfedezhetők. Ha nyakadat még hozzá nyíratlan haj is díszíti, akkor igazán gyönyörű képet kapsz magadról.

Ezt ugyan édesanyádtól ép eleget hallod, de sokkal jobb lesz, ha magadat látod.

De kérdezd meg tükrödtől azt is, hogy arckifejezésed olyan-e, mint az igazi cserkészé. Ha festő lennél és vérbeli cserkészt akarnál lefesteni, vajjon csinálhatnál-e önarcképet? Nézd meg szemeid kifejezését, hogy álmatagon és bambán bámulnak-e a világba, vagy hogy tekinteted friss, tettekéss és határozott-e?

Nézz ajkaidra, vajjon cinikus, gúnyos gyűlölködéssei lefelé görbülnek-e, vagy pedig az örömteli cserkészmosoly játszik-e rajtuk. Figyeld meg tartásodat, hasonlít-e a vezetődéhez?

Ezek mind csak külsőségek, de nagy hatással vannak embertársaidra és elsősorban önmagadra. Tartalom nélküli külsőségek nincsenek!

Ha néha rosszkedvű vagy (egyszer-másszor megtörténhet), csak nézz a tükörbe egy pillanatra és gyönyörködj bájos pofikádban! Azt hiszem ez a legjobb eszköz, hogy megnevetessen!

Igy azt tanácsolom neked, hogy *holnaptól* kezdve minden nap kelj fel tíz perccel előbb és miután tornáztál, megmosakodtál és teljesen felöltöztél, állj a tükör elé. Figyeld meg, húzd ki és igazítsd meg magad tartásban és arckifejezésben, míg azok hasonlóak lesznek a gomblyukadban levő liliumhoz. Két perc erre elegendő legyen! A többi nyolcat használd fel arra, hogy édesanyádnak valami örömet szerezzen.

Hogyan?

Azt te tudod legjobban.

(Az „Allzeit Bereit“-ből fordította: Körmeny I.)

A VIZITELEP FORGALMÁNAK ÖSSZEHASONLÍTÁSA.

Év végén	Indulás	Résztevő	Leevezett km (hajókm)	Hálás	Hajó-állomány	Látogatók hozzávetőleges száma	Legnagyobb csónakszám egy úton (felvonuláson)
1927	617	885	15.292	100	42 drb	4000	12
1928	1981	6043	33.895	2214	150 „	15.000	99
1929	2784	11.133	40.000	2071	235 „	27.216	214

A völgyek lakói nem ismerik a napfelkeltét. Az csak az Alföldön szép, meg magányos hegyeken, ahonnan messze lát a szem.

Amikor Gábor Mózes a kunyhójából kilépett, a völgyet s a lejtők alját még fekete sötétség ülte meg; csak fent az ormok magasán látszott derengő fény: oda már megérkezett a reggel. Ha Mózes bácsi felmászott volna egy ilyen hegyromra, a napot akkor sem láthatta volna; az ott lapult valahol a Havas-bérc mögött s bizony majdnem dél lesz már, mire annyira felkúszik az égre, hogy a mélyen fekvő völgybe is küldhet egypár mosolygós sugarat.

Az öreg pásztornak eszeágába sem jutott napot keresve az oromra mászni. Ehelyett nesztelen, gyors lépéseivel lefelé indult a Hidegforráshoz, ahol tegnap a vadászt és a gyereket hagyta.

Amint a csendben pihenő nyájak mellett elhaladt, a kutyák felneszeltek és farkcsóválva sompolyogták körül a gazdájukat. Aztán látva, hogy nincs számukra parancsa, viszasomfordáltak a régi helyükre és karikába görbítve gubancos testüket, aludták tovább a békés kutyaálmot. Számukra majd csak órák múlva virrad a reggel.

A forrás felé közeledve, hangok ütötték meg a fülét. A menekülők már ébren voltak! Csacsogó gyerekszáj sok kis kérdésére az a dübörgő, mély férfihang olyan lágyan, szeretettel feleltett!

Az erdő sötétjéből hangtalanul hatalmas, fehér árnyék vált ki. Bodri jött köszönteni a gazdáját s az ősvadon állatainak nesztelen lépéseivel szegődött a nyomába. Nincs az a hiúz vagy vadmacska, amely csendesebben tudna járni, mint a havasi kuvasz, ha nem akarja, hogy meghallják a közeledését. És Bodri tudta, hogy a gazdája nem tűri a lármás csörtetést.

Még el sem érték a tisztást, a vadász sasszeme a sötétség dacára észrevette a közeledő alakot.

— Adj' Isten jó reggelt, Mózes bátyám!

— Fogadj Isten, öcsém! Hát kipihent a kicsi ember?

— Ki az! Olyan fürge, mint a kövi gyík. Egyre a napra haragszik, hogy miért nem bújik elő már valahonnan.

Az öreg pásztor megfordult és odament a kis fiúhoz, aki közben újra hatalmába kerítette Bodrit és a kutya bozon-

tos szőrébe kapaszkodva, nyugodt-komolyan nézett fel a viharvert öregemberre. Oly bájos volt, amint ott állt a nagy állatra támaszkodva s hangos szóval magyarázta mintegy önmagának:

— Báci. Öjeg báci. Fehér a szatállá.

Gábor Mózes lehajolt és a karjába vette a kis árvát. A gyerek szemei félelmetlenül, tisztán nyugodtak az ezer-ráncú férfiarcon s az öreg pásztor-fejedelem nála egészen szokatlan meghatottsággal beszélt a vadászhoz, észre sem véve, hogy amit mond, az kemény férfiember nagy fogadása:

— Felneveljük a kis úrfit, Kund öcsém. Apja helyett apja leszünk, anyja helyett anyja. A dákoktól megvédik a hegyek és az erdők; minden mástól megvédjük mi ketten. Megtanítom mindenre, amit én tudok. Erdők urává neveljük és szolgálja legyen minden havasi pásztor. De ne tudja a sorsát senki ember; ő se tudja származását, míg férfivá nem érik. Lurkó legyen, az erdei fiú. És én, Gábor Mózes, fogadom, hogy nem teremtett a magyar föld még egy olyan embert, mint amilyent én nevelek a csíki hegyek kis emberéből.

— Úgy legyen, Mózes bátyám — felelt rá a vadász s a hangja a reggeli csendben olyan volt, mint mély harang zúgása —. Az éjjel én is ezt fogadtam. Isten engem úgy segéljen, ahogyan az életem mától kezdve ezé a kis emberé.

Elhangzott a két férfi fogadása s amint a feltámadó reggeli szellő végigfutott a fák lombjain, úgy tetszett, mintha az egész erdő rábólintott volna.

Lurkó mindebből mit sem sejtve, e pillanatban csengőn, vidáman felkacagott és két apró kezével belemarkolt az öreg pásztor hosszú, fehér bajuszába. Bodri pedig, a mindig komoly Bodri, valami bolond örömtől hajtva, úgy körözött, ugrált és nyifogott körülöttük, mintha nem is farkasölő havasi kuvasz, hanem valami kékszalagos kis pincsi-kutya lenne.

Igy lett a leégett kastély árvájából ezen a sötét őszi reggelen erdei fiú, a csíki hegyek kis embere.

Lurkó megérkezett a nagy hegyek országába.

II.

Honfoglalás az őserdőben.

Másfél óra múlva különös menet kanyarodott ki a Hidegforrás völgyéből a Havas-bérc irányában. Elöl két medvefejű, lompos fehér kuvasz terelgetett valami harminc békésen ballagó juhot: az öreg pásztor ajándékát az ő kis ura számára. Mögöttük az óriási termetű vadász haladt, nehéz csákány a jobb kezében, fejsze a balban. A jól megtömött hátzísák és a puska súlyát fel se vette; csak arra vigyázott, hogy a nyakában lovagló, csengő kacagással nagyokat rikkantó kis fiú kényelmesen üljön. A vadász mögött Gábor Mózes lépkedett nyugodtan, komolyan, mint mindig. Jobb keze keményen markolta az élesre fent nehéz fejszét, a havasi pásztorok félelmetes fegyverét, amely hozzzáértő kézben minden másnál veszélyesebb; a bal kezében levő csobolyóra igen-igen vigyázott, nehogy kiloccsanjon belőle a frissen fejt habos tej: mindhármuk ebédje. A vállán általvetett zsákban kenyér, néhány kerek sajt, szalonna és egy csomó gomba pihent. (A magános öregember éleltára nem nagyon változatos; bizony ott csak a pásztor szegényes ételei találhatók.) — A sort végül Bodri zárta be. Míg csendesen ballagott utánuk, le nem vette szemét a magas ülésen ide-oda himbálózó kis emberről; fülébe csengtek még most is a gazdája szavai: „Bodri kutyám, mától kezdve Lurkó lesz a gazdád. Mindig mellette légy, minden veszedelemtől becsülettel megőrizzed!” — Látszott a kutyán, hogy állja a feladatát.

Órákon át mentek egyre kelet felé a mindig nehezebben járható erdőben, egyre meredekebben emelkedő lejtőkön át, míg az emberekről csurgott az izzadság és az állatok látógó nyelvvel fáradtan vánszorogtak. Eleinte a nyílt völgyekben könnyű volt az útjuk. Gyors vizű hegyi patak volt a vezetőjük és Lurkó újjongva örvendett a kristálytisza vízben ficáncoló vöröspettyes pisztrángoknak. De később elváltak a hegyi pataktól. Itt már Mózes bácsi maga állt az élre és ember nem látta őserdőt keresztlül vezette őket felfelé, egyre felfelé. Itt útnak nyoma sem volt s az erdei ember csodálatos ösztöne nélkül az első tíz percben menthetetlenül eltévedtek volna. De az öregember egy pillanatra sem tévőzött, egyetlen egyszer sem állt meg gondolkodni, csak ment előre olyan biztossággal, mintha a város jól ismert utcáin járna.

Ne higgyétek, hogy őserdőt csak Amerika ismeretlen vidékein, vagy az amerikai sziklás-hegység vad völgyeiben találni! Az erdélyi hegyek félreeső zugaiban még ma is sok az ember nem járta rengeteg, a hol a hiúz él s a barna medve az erdő ura; szűk torkú völgyek egész sorába emberi szem még soha nem pillantott bele. A havasi pásztorok is elkerülik ezeket a helyeket. Ott a nyáját terelni s őrizni igen nehéz volna, a sűrűben ezerfajta veszedelem leselkedik a betolakodóra; no és a pásztor megérti az erdő állatait, tudja, hogy azoknak is szükségük van háborítatlan otthonra és azért ha nem kell, nem is zavarja őket. Ember és állat békésen megfér egymás mellett, ha egymás útját ok nélkül nem keresztezik.

De van idő, amikor az ember maga is üldözötté válik, mint az erdő szarvasa; vagy ha kiűzve az emberek társadalmából, a farkasnak, medvének szomszédságában üti fel tanyáját, ahová elensége, a másik ember, nem tudja

LÉGY RÉSEN!

Tarts állandóan mentőszekrényedben

WETOL-SEBOLAJAT

sebfertőzéstől megvéd, a gyógyulást gyorsítja, a kötésváltás fájdalomtalan.

követni. A bujdosónak s az üldözöttnek menedéket, ott-hont kínál az őserdő; úttalan-utakon senki a nyomába nem jut s biztosabban élhet, mintha nagy kővárban ezer katona őrizné.

A Havas-bérc őserdőibe vezette Gábor Mózes az ő kis urát, hogy rejtve legyen az üldöző dákok kutató szeme elöl. Végláthatatlan erdőkön törték át magukat. Madárdal zengett az erdőn, békével, étellel volt tele minden s ők küzködvé taposták az erdő puha szőnyegét: az évezredek felgyűjtötte televény földet, amelybe belesüpped a láb s elvész minden lépés zaja. Itt-ott kidőlt vén faóriás törzsén másztak át s mindig újból és újból ezer veszéllyel tudták csak a riadozó juhokat áterelni rajta; több száz éves veterán bükkök sűrű lombja közül mókuska bámult utánuk, vagy fekete rigó tak-tak szava gúnyolta ki őket; ügygyel-bajjal kerülgették a szerte fekvő hatalmas sziklatömböket, amelyeket, ki tudja, micsoda erő gördíthetett le ide évezredek előtt. Egy-egy vihartörte faóriás helyén támadt hézagon rájuk nevetett az ég tiszta kékje s az öreg fa helyén fiatal hajtások egész erdeje törtetett, kapaszkodott felfelé, hogy az üresen maradt helyet elfoglalja. Olyon érdekes volt egymás mellett nézni a roskadozó aggastyánfákat, a hatalmas sudarú, csupa-erő bükk-óriásokat, meg a simahéjú, vékony törzsű kis csemetéket! Mintha a fák országában is öreg Mózes bácsik, óriási Kundok, kicsi Lurkók küzködnének egyetlen, titokzatos szépért: az életért.

Elhagyták lassan a bükkerdők övét s mire ebédre telepedtek, már a sötétzöld fenyők birodalmában voltak. Lurkó akkor már órák óta kifáradva aludt a vadász kar-

Végláthatatlan erdőségeken törték át magukat.

jaiban; a kutyák lihegve lógatták a nyelvüket s a birkák is fáradt mozdulatlanságban álltak meg az első jelre. Lurkó csak addig nyitotta ki a szemét, míg tejjel megittatták; mire kenyeret törtek a számára, akkor már újból aludt a szabad levegő erejétől ittasult, kifáradt kis gyerek álmával. Ebéd után a két férfi is végigdőlt a sok-sok millió lehullott tülevélből szőtt puha szőnyegen s a rájuk boruló hallgató nyugalomban úgy érezte a vadász, hogy nagyon-nagyon messze került az emberek világától, ahol pénzt és idegek örömét és vért keresve hajtják egymást dákok és üldözöttek. Valahogyan jobb és szebb volt itt az erdőben, a körülöttük nyüzsgő milliónyi élet csendjében. Jobbá lesz itt az ember!

Az öreg pásztor csak egy óranyi pihenőt engedélyezett. Messze a cél, sietni kell! Csakhamar újra ott törtettek a fenyőrengetegben. Eleinte vígan ment minden. Lurkó a Bodri hátára kívánczolt s a kutya vígan cipelte a szőrébe kapaszkodó kis lovas, míg csak az meg nem únta a mulatságot és át nem telepedett Kund széles vállára, ahonnan olyan pompásan lehetett az öreg pásztorra levigyorogni. Lassankint azonban nehezedett az útjuk. A fenyőerdőbe minduntalan kopár sziklamezők tolakodtak be. Nagy tömböket, hirtelen eléjük táruló szakadékokat kellett kerülniük, hasadásokon fáradtsággal átkelniük s a férfiaknak ugyancsak meggyült a bajuk az izgatott, nyugtalan nyájjal, amelyet a kutyák csak a legnagyobb nehézséggel tudtak már összetartani.

Az alkonyat közeledett már, amikor végre megállást parancsolt a pásztor s a félkörbe sorakozó sziklák védelme alatt elkészítették éjjeli tanyájukat.

(Folytatjuk.)

**LÁTOD NEM HALLGATTÁL RÁM
MOST RÓLAD IS GONDOSKODNÉK A
MAGYAR ÉLET-ÉS JÁRADÉK
BIZTOSÍTÓ
INTÉZET**

**KÖZPONTI
IGAZGATÓSÁG BUDAPEST, VL. ANDRÁSSY-ÚT 8**

A jelentéktelennek tartott sérülések következményeiről és a másodlagos sebfertőzés elhárításának módjáról.

Mindnyájan tudjuk, hogy az apróbb sérülések rendszerint nem is kerülnek orvosi kezelésbe, bár ennek szükségességét előadások, hirdetések, az első segítségnyújtásról szóló útmutatók lépten-nyomon hangoztatják. Azt is tudjuk, hogy e sebek nagyrésze kezelés nélkül is meggyógyul. Viszont kevesen tudják azt, hogy eme ártatlannak látszó karcok, horzsolások, vágott vagy szúrt sebek közül melyek igényelnek fokozott figyelmet, melyek fenyegetnek már létrejöttükkor súlyos, esetleg halálos végű komplikációkkal, másrészt a legkevesebben tudják azt, hogy a valóban jelentéktelen sebzés is átalakulhat a nemkezelés vagy helytelen kezelés alatt súlyos fertőzés forrásává. Cseppet sem túlozunk tehát, ha azt mondjuk, hogy aki sérülését elhanyagolja, egészségével üz szerencsejátékot.

A nyereség csak az egy-két orvosi kezelés megtakarításából állhat, a veszteség ezzel szemben hónapokig tartó betegséget, munkaképtelenséget — s mint sok szomorú példa bizonyítja —, a testi épségnek s az életnek elvesztését is jelentheti. De vannak esetek és körülmények, amikor az azonnali orvosi kezelés elvétel nem vihetjük keresztül.

Más úton kell tehát megközelíteni a kérdést. Akik nem kezelhetik szakszerűen sebeiket, azokat is meg kell mentenünk az „önkezelés”, illetve elhanyagolás folytán előálló veszedelmektől.

Oly gyógyszert kell nyújtanunk, mely egységesen alkalmazható mindenféle sérülésnél, a seb gyógyulását siettetni, a másodlagos fertőzéstől megóvni, fizikai tulajdonságainál fogva a kötést váltást fájdalomtalanra teszi s mellyel — és ez igen fontos — a laikus magában kárt nem tehet.

Lehetetlen volna felsorolnunk a sebkezelésre ajánlott szerek ezreit s azok között összehasonlítást tenni. Csak egy példát említenek. A közismert jódtinktúrát sokan háziszernek tekintik, pedig igen sok kárt okozott már, mert kiváló baktériumelhárító orvosi kezébe való; tulajdonképpen ki sem szolgáltatható recept nélkül.

Ma, amikor a modern sebészeti eljárások között mindenütt szerepel az illóolajokkal való sebkezelés, melynek elméleti alapját és gyakorlati eredményét számos tudományos cikk és szakkönyv ismerteti és amikor úgyszólván az összes mentőszekrények fel vannak szerelve az illóolajokból álló sebolajjal, fel kell hívunk a figyelmükre mindenben megfelel s ezért általános, háziszernekként való használatra mindenkinek ajánlhatjuk. Figyelemreméltó még azon körülmény is, hogy e hosszabb tudományos kísérletezés alapján összeállított Wetol nevű készítmény magyar ember, dr. Wagner Dániel kórházi főorvos találmánya.

A sebek illóolajos ellátásának és bekötésének módjait a használati utasítás írja le.

PÁLYÁZAT.

Irátok meg, melyik a legkedvesebb könyvetek, mert a Magyar Cserkész nagyon kíváncsi rá. Ezzel pályázatot is hirdet úgy a kicsinyeknek, mint a nagyoknak ezzel a címmel. Tudjuk, hogy sok szép könyvet olvastok és nagyon sok értékes írás van a világon. De most arra kíváncsi a Magyar Cserkész, hogy melyik nőtt leginkább a szívedhez és ha egy lakatlan dunaszigetre, vagy valahol a tengerben kiemelkedő kopár szárazföldre vetne a sors és csak egyetlenegy könyvet volna szabad magaddal vinned, melyik lenne az? Nem cserkészkönyvről van szó, hanem legkedvesebb olvasmányodról.

Díjak: értékes könyvek, vagy annak megfelelő pénzjutalmak. A díjnyertes pályázatokat leközzöljük. Terjedelme 2 nyomtatott hasáb a Cserkészfiúk írásai rovatban. Határidő: február 20.

Keresztpályázat eredménye.

Helyes megfejtők:

Erdélyi Dezső, 19. Bükk, Miskolc, 13. Ezeremester, II. raj, Sas-örs, Budapest, Hufnágel Jakab, 178. P. V. P., Villány, Kaszay Ferenc, 139. Fazekas Mihály, Debrecen, Draxler József, 24. Akarat, Csanyevác László, 550. Baross, Szeged, Fodor István, 958. Hunyadi, Törökszentmiklós, Zsigmond Ferenc, 958. Hunyadi, Törökszentmiklós, 71. Zrínyi Sas-örs, Zalaegerszeg, Ulbrich Miklós, 3. R. M., Grenyo József, 570. cs.-cs., Baja, Horváth

niszter megígérte, hogy a spanyol eszperantó egyesület szubvencióját fel fogja emelni.

Felhívás Briandhoz. A lengyel eszperantisták Briand francia külügyminiszterhez fordultak. Felhívásukban nemzetközi értekezlet összehívását ajánlják és kéri Briand-t, hogy Franciaország álljon élére az eszperantó kötelező iskolai tanítása érdekében indított mozgalomnak.

Hindu-litván rokonság? A napokban érdekes vendégek utaztak keresztül Budapesten. *Puskevicius A.*, a Litván Eszperantó Egyesület elnöke és *Saleius Matas* hírlapíró a litván egyetem és több újság megbízásából motorbiciklin Indiába tartanak, hogy ott rokoni kapcsolatokat keressenek a hinduk, továbbá a litvánok között, akiknek nyelve hasonlít a szanszkrit nyelvhez. A vendégek, akiket a magyar fővárosban *Zöldy István* postafelügyelő üdvözölt, meglátogatták dr. *Marczell* Ágost tanár tanfolyamát, majd továbbutaztak. Utirányuk: Stambul—Kairó—Jeruzsálem—Bagdad—Kalkutta.

Magyar Eszperantó Évkönyv. Egy-két héten belül ezzel a címmel hézagpótló munka fog megjelenni, amelyet minden magyar eszperantista bizonyára a legnagyobb örömmel fogad majd. Tartalmából kiemeljük a következő cikkeket: dr. *Kalocsay Kálmán*: Eszp. szóalkotás. Dr. *Marczell* Ágoston: Cseh András módszere. Dr. *Szilágyi Ferenc*: Miért könnyű az eszp. *Balkányi Pál*: Az eszp. és az idegenforgalom. Az eszp. intézményei. Bibliográfia. A nemzetközi nyelv történelméből. Az eszp. a vakok között stb. Az évkönyv szerkesztője *Kökény Lajos*.

Eszperantó cserkésztáborozás Hollandiában. „Minden cserkész, testvér!” — ez a cserkésztörvény az *Eszperanto Cserkész Szövetség* (*Skolta Esperanto Ligo*) jelmondata is, mert testvéreknek meg kell érteniök egymást és ebben nagy segítségükre lehet az eszperantó nyelv.

Az Eszperantó Cserkész Szövetség már több év óta minden nyáron más országban rendez kisebb cserkésztáborozást, mikor a különböző nemzetek cserkészei kölcsönös testvériségben megértik egymást eszperantóul és közvetlenül mesélnek egymásnak *házajukról és nemzetükről*.

Az Eszperantista Cserkész Szövetség hivatalosan felállított külön táborhelyén, a zöld csillagos lobogó alatt, már összegyűlt tizenhét ország eszperantóul tudó cserkésze, köztük magyar, osztrák, belga, angol, skót, ir, spanyol, svájci, lengyel, brazilai, csillei, izlandi, hollandus, még indiai és ausztráliai is volt köztük és mind jól megértették egymást eszperantóul, például adva a világ cserkészeinek. Köztük többen csak a táborozás előtt néhány hónappal kezdtek tanulni. A szövetség hivatalos lapjának, a *Skolta Heroldo* (Cserkész Hírnök)-nek szétszórt számaiban magyar cserkészkepek is voltak. Egyik vasárnap délután meg is tartották a szövetség külön gyűlését. Elhatározták, hogy 1930-ban *Hollandiában* tartják meg a táborozást és remélik, hogy számos országból fognak jönni cserkészek erre a testvéri táborozásra, melyre a magyarokat is szeretettel meghívják.

(Az eszperantóul tudó és az eszperantó iránt érdeklődő cserkészeket kéri, hogy közöljék címüket az eszperantó világszövetség fődelegátusával: *Balkányi Pál*, Budapest, VI., Hajós-u. 15.)

A pittsburgi cserkészek folyó év március 4 és 8-a között kiállítást rendeznek, melyre a Magyar Cserkészszövetségtől is kértek anyagot.

A belga cserkészek brabanti kerülete ugyancsak kiállítást rendez az első brabanti cserkészcsapat 20 éves jubileuma alkalmából. Ezen a kiállításon ugyancsak fog szerepelni magyar cserkészanyag.

Dominika köztársaságban megalakult a cserkészszövetség és kérte felvételét a nemzetközi irodába. Miután cserkésztörvényük és szabályzataik megfelelnek a követelményeknek, elismerésük tény lesz, amennyiben folyó év április 30-ig az eddig elismert szövetségek egyike sem emel kifogást.

Mehrhoff néven egy álcserkész utazik Európában, jelenleg Ausztriában, aki álcserkészruhát visel, hamburgi illetőségű és azt állítja magáról, hogy több norvég és lett újságnak a munkatársa. A nemzetközi iroda a felmerült esetekből kifolyólag értesítette az összes szövetségeket, hogy nevezett semmiféle támogatásban ne részesítsék. Miután a jelentések szerint a legközelebbi jövőben Magyarországon fog átutazni, az összes csapatok figyelmét erre kellő időben felhívjuk.

A hollandi cserkészszövetség f. é. július 20-a és aug. 10-e között Ommen közelében, tisztképző tábora területén, nemzetközi táborügységgi bemutató tábort rendez, amelyre az összes testvérszövetségeket meghívta. A 10 napos táboron kívül több kirándulás van tervbe véve, Hága, Amsterdam, Alkmaar, Marken, Volendam és egyéb helyekre; a 16 napos ott tartózkodás költsége a hollandi határállomástól a táborig és vissza való utazást és a kirándulásokat is beleértve, holland területen kb. 100 pengő lesz 17 éven aluliak részére és kb. 120 pengő 17 évnél idősebbek részére. Csak teljes, legalább 6 tagból álló örsök vehetnek részt. Bővebb részletek a külügyi hivatalnál.

A Szent Imre évvel kapcsolatosan is mind több és több érdeklődés jön külföldi cserkészek részéről, akik a jövő nyáron Magyarországra szeretnének jönni. Így legutóbb az angol *Nottinghamshire* grófság főtitkára jelezte, hogy tizenötödme-gával augusztusban el fog jönni. — *Jacobs* atya vezetésével nagyobb számú *belga* cserkész is jelezte jövetelét. Ez anynyival is érdekesebb, mert ezek lesznek az első belga cserkészek, akik csapatban jönnek Magyarországra. Vezetőjüket *Telesi* tb. főcserkész úrral együtt a múlt nyáron a cserkészek nemzetközi bizottságának tagjává választották.

A szekszárdi cserkészek mult évi olaszországi látogatása viszonzásául Triesztből egy ballila csoport jelezte jövetelét, akik a cserkészmozgalomnak Olaszországban való megszűnté óta az ugyanakkor alakult fascista ifjúsági mozgalomnak első Magyarországra jövő képviselői lesznek.

A világ főcserkésze egy végtelen kedves levél kíséretében újévre aranyozott nyállal ajándékozta meg a magyar cserkészszövetséget, amely pontos mása azoknak az arany nyilaknak, amelyeket a Jamboree záróünnepélyén osztott ki az állandó jóakarató együttműködés és az Arrow-parki táborozás emlékére. (Arrow = nyíl.)

Nemcsak Európában dívik a külföldi táborozás, hanem a távol Keleten is. Legutóbb egy kaliforniai és egy sziámi csapat találkozott Japánban, mint a japán Cserkészszövetség vendégei.

A spanyol cserkészszövetség a legutóbbi barcelonai Jamboreeről kiadott hivatalos jelentésében nagyon kedvesen emlékezik meg az ott járt magyarok szerepléséről, különösen kiemelve a magyar táborúzó nyári sikerét.

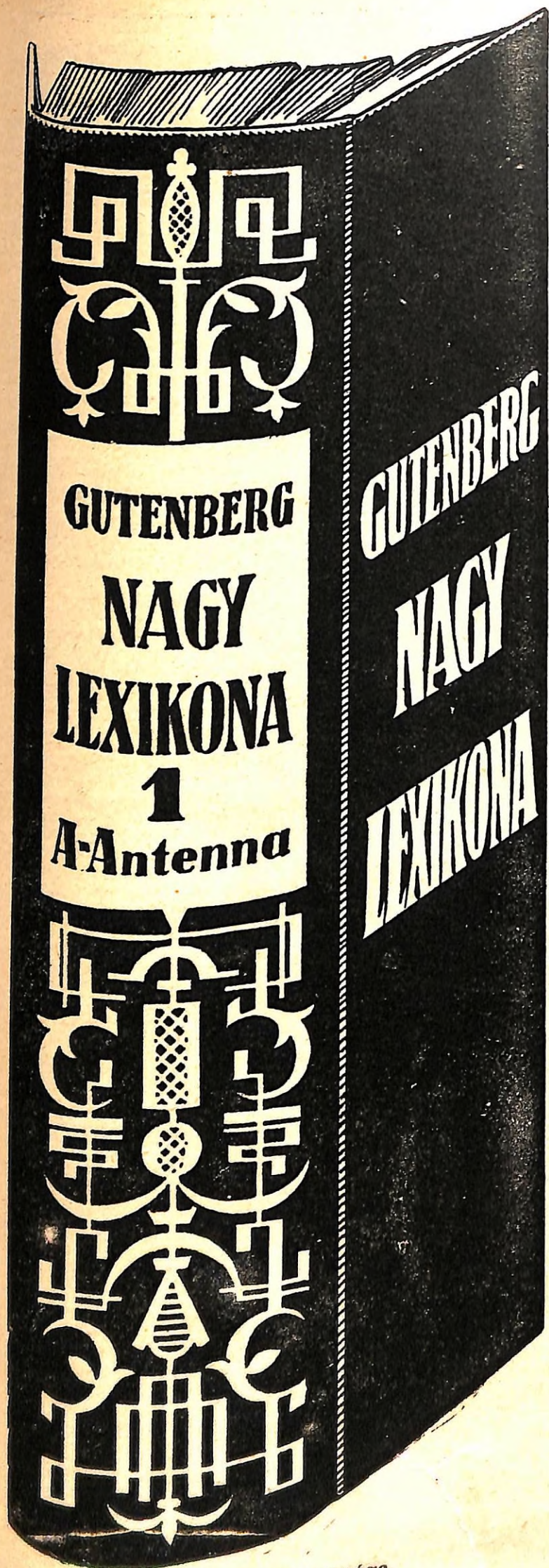
A Cserkészbolt új pályázata.

Ennek a számnak a borítékoldalán van a Cserkészbolt új tavaszi pályázata, amely 15 magyar cserkésznek nyújt módot arra, hogy a következő nyáron már fényképezőgéppel az öven menjen táborba és örökítse meg a cserkészélet sok szép, kedves és megörökítésre méltó mozzanatát. A pályázathoz azonban még tudni kell a következőket:

Valamennyi pályázatot a parancsnok urakkal láttamoztatni kell. Az „A” csoport pályázatainak beküldési határideje a vonatkozó hónapok utolsó napja. A pályázatokat zárt borítékban „Pályázat . . . csoport . . . számra” jelzéssel a Cserkészbolt, Budapest, V., Hajnal-utca 6. címre kell küldeni. Ezek a borítékok tartalmazhatják az „A” csoportban a megfelelő vásárlási igazolványokat (pénztári blokk, utánvétszelvény) vagy a „B” és „C” csoportban a megfelelő írásbeli pályázatok. Ugyanaz a cserkész pályázhatik több díjra is, azonban nem nyerhet két díjat. A „B” és „C” csoportban a beküldési határidő folyó év március 31-e. Az ide tartozó írásbeli munkák terjedelme a Magyar Cserkész egy hasábjánál több nem lehet. A döntés a beküldési határidőtől számított két héten belül megtörténik. Ezt követően a gépet a nyertes akár személyesen veheti át, akár azt kérheti, hogy postával díjmentesen címére elküldjék. Valamennyi pályázat felett zsűri ítélkezik, melynek elnöke *Witz Béla* orsz. elnök, tagjai: dr. *Achtzehner József*, dr. *Major Dezső*, dr. *Molnár Frigyes* és *Vidovszky Kálmán*.

Az „A” csoportban csak azok pályázhatnak, akiknek csapatszámáján a pályázat lezárta tartozás nincsen, azonban az e csoportban kiírt nagyszámú gép, valamint a havonta megismétlődő pályázat különösen kedvező lehetőségeket nyújt. Ha egymagadát gyengének érzed, álljatok össze és szerezzétek meg a gépet az örs vagy a csapat számára. Pótolhatatlan barát lesz. A „C” csoportban figyeljetek arra, hogy aki sokat markol, keveset fog. Nem arra vagyunk kíváncsiak, hogy szervezhetné meg Kelet-Ázsiát a Cserkészbolt számára, elég a közvetlen környezet is. De azt csináld jól és ügyesen.

A Szabad Lyceum Műszaki Osztálya szabad egyetemi műszaki tanfolyamokat tart a gáz- és légvédelem köréből. Az előadásokat VIII., Múzeum-körút 4, földszint, az Egyetemi Ásványtani Intézet előadótermében tartják 1930 január 28-tól április 29-ig minden kedden és csütörtökön este 1/27—1/29-ig. — *Január hó 28-án.* Az előadássorozat célja. — A repülő fegyvernem domináló szerepe. — A gáz jelentősége mint harci eszköz. — A gáz káros szerepe az iparban. — A védekezés fontossága. — *Január hó 30-án.* A repülőgép jelentősége a jövő háborújában. — *Február hó 4-én.* A vegyi háború multja, jelene és jövője. — Az aerokémiai támadás lényege és eszközei. — *Február hó 6-án.* A kombinált légi támadás jelen-

A könyv eredeti nagysága.

INGYEN

GUTENBERG

NAGY LEXIKONA

Egy évi nagyarányú előkészítés után rövidesen megjelenik ez a nagy, legmodernebb, legújabb és rendkívül terjedelmes, magyar nyelvű **lexikon**. Elhatároztuk, hogy e lexikon nagy részét ingyen adjuk, tehát mindazok, akik az alatt található szelvényt 10 napon belül a lent feltüntetett címre beküldik, **ingyen** kaphatják a kiadásunkban megjelenő

Gutenberg

NAGY LEXIKONÁT

körülbelül 20 000 hasáboldal terjedelemben, nagy lexikonalakban. Ezen lexikon több mint **tízmillió** szót tartalmaz és az illusztrációk száma is meghaladja a 10.000-t, közöttük többszáz többszínű képpel, művészi reprodukcióval és rengeteg térképpel. A képmellékletek a legfinomabb famentes műnyomó papirosra vannak nyomva.

Az összes emberi ismeretek tára! A legújabb lexikonban — a legújabb adatok. Eddig a gazdag emberek álma volt, — most mindenki megkaphatja!

Ezt a lexikont ingyen adjuk, csak a hirdetésért és csomagolásért kérünk füzetenként 35 fillérsnyi megtérítést. A szétküldés kéthetenként, a tényleges portó-költség megtérítése ellenében történik, avagy portómentesen vehető át kiadóhivatalunkban abban a sorrendben, ahogy a megrendelések beérkeznek. Megadjuk mindenkinek a módot, hogy ezt a lexikont szépen és olcsón bekötte is megszerezheti. Erről prospektusunk nyújt bővebb felvilágosítást.

Mindennemű pénzküldemény mellőzendő.

Jelen ajánlatunk csak azokra a szelvényekre vonatkozik, melyek 10 napon belül beküldetnek:

CHRISTENSEN ÉS TÁRSA

GUTENBERG

könyvkiadóvállalat

Budapest,

IV., Váci-utca és Eskü-útsarok
(Eskü-út 3.)

Telefon: Automata 874-66 és Automata 882-72.

SZELVÉNY.

M. Cs.

Alulírott Gutenberg teljes, nagy **Lexikonát** a fenti feltételek szerint ingyen kívánja. — Átvételi elismerést és szállítási értesítést kérek.

Név:

Lakhely:

Posta:

Külföldi címek az illető állam nyelvén közlendők. — Feltétlenül jó olvasható aláírást kérünk.

tősége, különös tekintettel a polgári lakosságra. — *Február hó 11-én.* A harc-gázok. (Bemutatókkal.) — *Február hó 13-án.* A füst- és gyújtóanyagok alkalmazása a harcban, különös tekintettel a polgári lakosságra. (Bemutatókkal.) — *Február hó 18-án.* A gázvédelem műszaki jellegű óvintézkedései és eszközei az egyének és a tömegek védelme szempontjából.

Rég történt meg, hogy egy magyar football-csapat veretlenül járta meg a külföldet. Az Újpest most megcsinálta ezt a bravurt januári túrája alatt.

Magyarország első ifjúsági tornász-bajnokságát Schumy Géza, a Verböczy-reál-gimnázium tanulója nyerte.

A felvidéki magyarság több mint 10 éve folytat harcát életéért és megélhetéséért. Most érzik csak azt, hogy mit jelent kisebbségnek lenni. A 10. év talán meg-hozza végre azt a várva-várt eseményt, amitől a Felvidék és a magyarság sorsá-nak jobbrafordulását is várják. Nemrégiben megindultak a tárgyalások a tót, német és magyar vezetőkkel, hogy együttesen mint „öslakosok” (a csehek t. i. bevándorlottak, ezt nem kell magyarázni) lépjenek fel kulturális, szociális és egyéb érdekeikért.

A világ minden országából közöl híreket az esperantó cserkészlap. A Cserkész Esperantó Szövetség (Skolta Esperantista Ligo) havonta megjelenő lapja, a *Skolta Heroldo* (Cserkész Hírnök), melynek szerkesztője Georges Ramboux, katolikus lelkész, Páris, VIII. 22, Cours Albert I-er, minden számban közöl más és más ország cserkészeseiményeiről, a nemzeti mozgalomról, táborozásokról stb. rövidebb-hosszabb közleményeket és képeket. Örvendetes lenne, ha a magyar cserkészek közül is néhányan állandóan küldenének közleményeket, hogy Magyarország is szerepeljen a nemzetek között.

A műveltség nemcsak dísz, hanem tekintélyt kölcsönöz, gyakran új életlehetőséget nyit meg az ember számára. És ezt a műveltséget, amely oly fontos az ember életében, valósággal házhozszállítja a lexikon, amely felöleli az emberi tudás, haladás és történet minden ágát. Az ilyen lexikon valóságos tanító a háznál, aki pontosan megmondja azt, amire az embernek éppen szüksége van. Ilyen lexikon készül megindulni az országos hírű Gutenberg könyvkiadóvállalat kezdeményezése folytán. És ami a legfontosabb a dologban, a Gutenberg könyvkiadóvállalat lehetővé teszi széles néprétegek számára, hogy a műveltség eme hatalmas forrását, egy teljes nagy lexikont a legkönnyebb feltételek mellett megszerezhessenek.

Gutenberg nagy lexikona körülbelül húszezer hasáboldalnyi terjedelemben, nagy lexikonalakú füzetekben fog megjelenni. A mű több mint tízmillió szót tartalmaz és több mint tízezer illusztráció fogja ékesíteni, köztük többszáz többszínű kép, művészi reprodukció és tömördek térkép. A képmellékleteket legfinomabb famentes műnyomópapíron nyomják.

Ingyen kaphatja meg ezt a nagy teljes lexikont mindenki, csak a hirdetésért és csomagolásért kell 35 fillérnyi megtérítést füzetenként fizetni. Ugyanez a mű szép és olcsó bekötésben is meg fog jelenni.

Minden rendű és rangú embernek tehát csakhamar módjában lesz, hogy ezzel az egész emberöltőre szóló művel díszítse fel lakását, vagy meglepje vele rokonait, barátait. Az ilyen nagy lexikon valóságos jóbarát a háznál, akitől mindig bölcs tanácsokat lehet kapni.

Érdekes kísérlet. Dél-Franciaországban érdekes kísérletet végeztek abból a célból, hogy a gyors magasságváltozás hatását az emberi szervezetre megmérjék. 20 személyt két csoportban autókban 1½ óra alatt 1000 méter magasságból 3000 méter magasságba vittek fel. Az egyik csoportban a személyek kora 20 és 40 év között változott, míg a másik csoportba 40 és 75 év között. A 2000 méteres nivóváltoztatás különösen az emberek vérnyomásán okozott változást. Dacára, hogy egyetlen egy résztvevő sem végzett semmiféle munkát, a vérnyomás mégis 20 milliméterrel emelkedett. Többen, különösen az idősebbek között rövid idő múlva fejfájásról panaszkodtak. A végső tanulság az, hogy idősebbek, különösen olyanok, akik az érelmeszesedés legenyhébb jeleit is tapasztalhatták magukon, tartózkodjanak a gyors emelkedéstől.

I. KERÜLET.

A 110. sz. Bethlen Gábor cserkészek január 12-én az életmentő-kitüntetés átadásával egybekötött műsoros ünnepélyt tartottak.

A 347. sz. Uj magyarság cserkészcsapatban karácsony másodnapján a cserkészapródok zászlaját avatták fel, december 29-én pedig pompás előadással szórakoztatták a közönséget a kis apródok.

A budapesti 346. sz. Szt. Imre herceg apród cserkészcsapat 1929. dec. 14-én tette le az első ígéretet nyilvános ünnep-ség keretében, v. Faragó Ede orsz. vezető-tiszt úr előtt.

A 327. sz. Loyolai Szt. Ignác cs.-cs. apródatását febr. 9-én d. e. ½12 órakor tartja a Kongregációs otthonban. (Horánszky-u. 20.)

II. KERÜLET.

Az igazolás alatt levő balassagyarmati Zichy Nándor cs.-cs. január 12-én bemutatta az angliai jamboree-filmet. Az ünnepélyen vitéz Faragó Ede orsz. vezető-tiszt tartott beszédet.

III. KERÜLET.

49. sz. Berzsenyi cs.-cs. január 26-án előadta Kincs István: Lovag-cserkészek c. szindarabját, melynek nagy sikere volt.

Elmult vasárnap tartották a celldömölki 56. sz. Lehel és a 356. sz. Kapisztrán János cserkészcsapatok első nagy téli hadijátékukat a kissetkei magaslaton. Ellentá-borként a sárvári 58. sz. Hollós Mátyás cserkészcsapat szerepelt. Celli csapatok erősítésként kaptak az alsósági levante egyesülettől 21 levontét.

Cserkésznap. A múlt hetekben tartotta meg az 56-os „Lehel” és a Katolikus Legényegylet kebelében alakult új 356-os „Kapisztrán János” cserkészcsapat közös fogadalomtételi ünnepélyét. A fogadalomtételt megelőzőleg a csapatok az apátsági templomba vonultak, hol 8 órakor Hinn Demaszcn bencés tanár, 56-os cserkész-tiszt ünnepélyes misét celebrált. Az ünnepélyre a kerület vezetősége Brenner Tóbiás kerületi ügyvivő elnököt és László István kerületi ellenőrző tiszteket küldte ki. A cserkésznap befejezése az esti tábortűz volt.

A 371. sz. Deák Ferenc cserkészcsapat 16 tagja január hó 18-án tett fogadalmat.

A Magyar Cserkészsövetség összes központi hivatalainak hivatalos órái:

naponkint d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.

Pénztár-órák: naponkint 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.

Az országos elnök és az országos fő-tisztviselők fogadó ideje:

Witz Béla országos elnök fogad: hétfőn d. u. 6—½8-ig, pénteken 5—7-ig.

vitéz Faragó Ede országos vezető-tiszt szerdán és csütörtökön d. e. 9—1-ig és d. u. 4—6-ig.

Major Dezső dr. országos ügyvezető fő-titkár mindennap 9—1-ig és szerda és szombat kivételével d. u. 4—7-ig.

Borsiczky Sándor dr. országos ügyész hosszabb szabadságra ment.

Kosch Béla gazdasági főtitkár minden-nap, szerda és szombat kivételével d. u. 4—6-ig.

Molnár Frigyes dr. külföldi ügyek fő-titkára kedd, csütörtök 6—8-ig.

Vidovszky Kálmán a Magyar Cserkész szerkesztője kedd és szerda d. u. 5—7-ig, csütörtök és péntek d. e. 11—1-ig.

Éri Emil országos vezető-tiszt helyettes kedd, csütörtök, szombat 5—7-ig.

Sztrilich Pál országos vezető-tiszt-he-lyettes hétfő, csütörtök, péntek ½4—½7-ig (Cserkészház), szombat, vasárnap Cserkészpark.

Telefon: Cserkészház: 184—84, 175—05; Cserkészpark: 643—13.

Vigyázat! A telefonszám december 15-től változott! Már automata!

Turul-Magyar Országos Biztosító Intézet Részvénytársaság

Életbiztosítási állomány 1928 év végén 35,817.000 P. Díjbevétel 1928-ban 2,574.000 P. Biztonsági alapok a i. évben 3,386.865 P.

Élet- és járadékbiztosítás. — Takaré- és népbiztosítás. — Gyermekevelési-, kiházásítási-, tanulmányi segély-biztosítás. — Családi biztosítás, rokkantsági és baleseti biztosítás. — Tűz-, jég-, szállítmány-, betörés elleni, üvegbiztosítás. — Esőbiztosítás.

Mindenmű felvilágosítással készséggel és díjtalanul szolgál az igazgatóság:

BUDAPEST, V., KERÜLET, NÁDOR-UTCA 9.

Vezérügynökségek az ország minden városában és nagyobb községében.

IV. KERÜLET.

A 98. Előre cserkészcsapat (Székesfehérvár, főreáliskola) január hó 11- és 12-én tartotta farsangi ünnepélyét nagy erkölcsi és anyagi sikerrel. Az ünnepség végén a közönség meleg ünneplésben részesítette Hofmann Antalt, a „Vándormadarak” c. vígjáték és a nagy tetszést aratott szavaló-kórus „Táborba indul a csapat” c. versének szerzőjét.

Pinkert Ferenc ker. üv. elnök hosszas betegségéből felgyógyulván, jan. 1-én újra átvette az ügyek vezetését. F. hó 19-én Sely József ker. titkár kíséretében meglátogatta a győri csapatokat.

Tisztgyűlést rendez a kerület február 2-án Székesfehérvárott.

A siófoki 466. „Magyar Tenger” cs.-cs. folyó hó 12-én tartotta cserkészelőadását Siófokon, rég nem látott nagy közönség jelenlétében. Az előadást valószínűleg még egyszer meg kell ismételni.

Cserkészhangverseny Győrött. A győri bencés gimnázium 35. sz. Jedlik Ányos cserkészcsapata január 12-én, vasárnap, délelőtt szépen sikerült hangversenyt tartott, melyen a csapat kitűnő szalóznerekara játszott. A hangversenyről a helyi sajtó a legmelegebben emlékezik meg s valóban a gondosan betanult, művészi előadás a magaskultúrájú város zeneéletének kedves eseménye volt.

A győri ev. ifj. egyesület 459. sz. „Győry Vilmos” cserkészcsapata f. évi január hó 6-án és 9-én csapat- és vezetőségi gyűlésen ünnepelte meg megalakulásának második évfordulóját. Otthona még nincsen a csapatnak. Mind az örsi, mind a vezetőségi összejövetel komoly és szórakoztató része is az Evangélium fénnyében folyt le. Ünnepeleyesbb csapatgyűlés jan. 6-án, az alakulás évfordulóján, márc. 10-én hazafias, szept. 8-án újonfelvételtkor és dec. 25-én karácsonykor tea-délután volt. — A szabadban, amikor csak lehetett, mindig kinn voltunk. Voltunk Sopronban is. Nagytáborunkat a soproni ev. liceumi 67. sz. Deákuti cserkészcsapattal egy helyen tartottuk: Balatonaligán, jún. 29-től júl. 13-ig. Ezzel kapcsolatban két p. i. tisztünk a Dunán le- és a Sión feljött a Balatonra csónakon. Igyekezünk, hogy minél jobban megismerjük jó magyar népünket. Ezt az igyekezetet talán még nagyobb siker koronázza 1930-ban, amikor is egyik legfontosabb programunk éppen ide iránt nyul. — Jan. 27-én volt az újoncavatás, melyen az avató beszédet Velsz Aladár dr.

úr mondotta. A műsor másik fele tábor-tűzjellegű volt. Jún. 9-én cserkészmutatóványokkal és játékokkal álltunk a közönség elé. Szept. 29-én és dec. 22-én a jamboreeról számolt be cserkészünnepély keretében a parancsnok. Az Ifj. Egy. előtt pedig a K. I. E. cserkészvezetők birkenheadi világkonferenciájáról. Több szolghátot is teljesítettünk. Nemcsak itthon, hanem külföldön is végezzünk hazafias és egyházi munkát.

Otthonépítés a győri „Pálffy” öregcserkészknél. Harminchárom napig rakták fészkeket a győri 450-es „Pálffy” öregcserkészek a Győri Kath. Legényegylet által nekik adott két szobában. Munkaidő után, amikor a műhelyek szirénáinak búgását már tova vitte a hideg téli szél, az otthonban, a meleg kis kuckóban a munkáscserkészek izmai tovább forgatták a szerszámokat, feszültek az izmok, sistergett a gyalu alatt a deszka, sustorgott a kályhán az enyv, szórta a szikrát az acélkalapács alatt a hideg vas; a fiúk vidám nótászóval sűrögtek-forogtak, s mire a nótának immár vége szakadt — ott állott a fészek lócákkal, asztallal. Így készült, s ma megvan az Otthon!

Ez az első szoba a rajszoba. A belső szobában a fal díszé a hatalmas zászlószekrény, magyaros kifestéssel, e felírás-

sal: „Csak törpe nép feledhet ős nagyságot!”; benne a „Pálffyak” sok vihart látott, kézifestésű büszke zászlója, szalagokkal. A nyersanyagon kívül minden darab cserkészmunka.

V. KERÜLET.

Az V. cs.-kerület az év első tisztgyűlését jan. 12-én tartotta Makón.

A békéscsabai 239. sz. Munkácsy cs.-cs. vasárnap, 19-én, tea-délután rendezett.

Az 556. sz. Szathmáry Pál cserkészcsapat mult év őszén 10 jelöltet vett fel. November 5-én bemutattuk a Jamboree-filmet nagy sikerrel. Ez alkalommal vitéz Faragó Ede is meglátogatott bennünket. December 7-én tea-estet rendeztünk, melynek műsorán a nyári mozgótábor beszámolója szerepelt. December 22-én karácsony-estét tartottunk. Ugyanez alkalommal szülői körben megünnepeltük csapatunk fennállásának 5 éves jubileumát is. A csapat tagjai halájuk jeléül díszes ezüsterleget nyújtottak át parancsnokuknak. 1930. év első hónapjában 30 öregcserkessel öreg-raj alakul. Az öregek mind a csapat eddigi tagjaiból fognak állani.

550. sz. Baross cs.-cs., Szeged. A csapat most összeállított statisztikájából a következő adatok érdemelnek figyelmet. A csapat létszáma jan. 1-én 202 volt, melyben befnoglaltatik a 15 főből álló tisztikar is. Az elmúlt évben a csapat összesen 955 összejövetelt tartott, melyből 570 örsi összejövetel, 160 rajösszejövetel, 15 örsvezetői összejövetel, 65 zeneóra, 30 kirándulás a legnagyobb számmal szereplők. Az évi pénztárforgalom meghaladta a 6690.40 pengőt. — 12-én tartotta a csapat második sakkversenyét. — Február 2-án kezdődik a csapat otthonában a szegedi csapatok örsvezetői tanfolyama, melyet a csapat tisztikara szervez és rendez. Jan. 1-én kezdődött és május 1-ig tart a csapat nagy örsi versenye.

A makói reálgymnázium 92. Csanád cs.-csapata jan. 12-én, az V. kerület Makón tartott vándor-tisztgyűléssel kapcsolatban előadást rendezett a reálgymnázium tornatermében. A műsoros est főszáma Buday Géza reálgymnáziumi tanár: „A szökött diákok” című kétfelvonásos színdarabjának előadása volt. Buday Géza ifjúsági regényei: A Lord és a Bay fiúk legutóbb nagy sikert arattak s így mindenki nagy érdeklődéssel várta ezt az igazi „makói premiert”. A termet zsúfolásig betöltő közönség lelkesen ünnepelte a szerzőt és a szereplőket. Ezenkívül egy egyfelvonásos cserkészvígjáték, énekszám-

ŐZ VILÁGÍT FÜT

PHOEBUS

nappal
PÜT.FÖZ

estén
VILÁGÍT

FALON TANYAN
PÓTOLJA A VILÁNYT!

Cserkész-táborok VILÁGÍTÁSA
a legolcsóbb és legtökéletesebb „Standard” petróleumgáz ilyámpával. 12–20 óráig világít. 1 liter közönséges petróleummal.

1 órára 2 fillér 300 gyertyafény
Tökéletes. Szagtalan. Bél nélkül ég.
Több ezer használatban. — Mindenütt díszérik.
Cserkészeknek a lemezdobozban elhelyezett
„PHOEBUS” TURISTAFÖZŐ
kedvezményes árban.

Vezérképviselőt:

ARDÓ JÓZSEF
Budapest, VI.,
Vilmos császár-út 43.
Telefon: Aut. 216–34.

Kérjen
31. számú
ismer-
tetést!

Fizetési
könnyi-
téseket!

mok és más cserkészügyességek szerepeltek a nagysikerű előadáson.

VI—VII. KERÜLET.

A 660. sz. Szent József pécsi öregcserkészcsapat 19-én nagysikerű tea-délutáni rendezett nagy közönséggel.

Cserkészavatás. Házi ünnep keretében avatott mult hó 10-én a 206. sz. „Csokonai Vitéz Mihály” cserkészcsapat 28 cserkészt. Az avatást az előírt hivatalos formák betartásával Écsy Ö. István parancsnok végezte.

VIII. KERÜLET.

A 110. sz. „Bethlen Gábor” cs.-csapat 1930. jan. 12-én, vasárnap d. u. 4 órai kezdettel az új kollégium dísztermében, az életmentő-kitüntetés átadásával egybekötve műsoros ünnepélyt rendezett.

A 854. sz. **Filippinum** cs.-cs. a kalocsai Tanítók Háza Internátusban új parancsnokot kapott *dr. Pintér László* hittanár személyében. *Dr. Erdély Ferenc* igazgató, a volt parancsnok, meleg szavakkal adta át az új vezetőnek a csapatot. — A csapat a kalocsai hősök sírjánál nov. 2-án díszőrséget adott s a város által rendezett ünnepélyen több számmal szerepelt.

Ugyancsak a 854. sz. **Filippinum** csapatában *Tamás József* hittudományi hallgató, segédtsízt, életmentő-kitüntetést kapott vízből úszva mentésért, amennyiben nyáron a doromlási nagytáborban egy kis pesti fiút kihúzott a Duna veszélyes hullámaiból. Ennek ünnepélyes átadása a mult év dec. 15-én volt a kalocsai Tanítók Háza Internátus nagytermében.

IX. KERÜLET.

A Magyar Cserkészszövetség IX. (debreceni) kerülete 1930. évi március hó 16-án tartja évi rendes közgyűlését a Városháza közgyűlés-teremben. Erre a közgyűlés tagjait ez úton hívja meg az Elnökség. *Tárgysorozat:* a) Elnöki jelentés. b) Főtitkári jelentés. c) Vezetőtiszti jelentés. d) Pénztárosi jelentés. e) A számvizsgálók jelentése. f) Esetleges indítványok. (Az indítványok a közgyűlés előtt legalább 10 nappal előbb bejelentendők a kerület elnökségénél.) *Dr. Rácz Lajos* s. k., elnök, *Török Tibor* s. k., főtitkár.

X. KERÜLET.

A 198. sz. **Pál cs.-cs.** jan. 12-én, vasárnap tartotta a városháza nagytermében táborig beszámoló ünnepélyét, amelyen Gyökössi Endre és Lőrinczy György is szerepeltek.

J. A. 64. Sopron. Minden előfizetésre vonatkozó kérésedet áttettem a kiadóhivatalhoz, ahova való. Bizonyára már értesültél is azoknak elintézéséről. Tudósításokat csak akkor közölhetek, ha nem késtek el túlságosan. Az t. i. komikus volna, ha februárban számolnánk be öszi vagy karácsonyi dolgokról. — T. J. 114. **Kispest.** Természetesen éppen olyan szeretettel fogadjuk minden hozzászólásodat és velünk való kapcsolat-keresésedet, mint hogyha egyszerre egy évre fizetnél elő. Hiszen a M. Cs. mindnyájakok lapja, azoké is, akiknek módjukban van hosszabb időre előfizetni, azoké is, akik csak számonkint vehetik meg. — Cs. G. 169. **Magor.** Biz, én nem tudom pontosan megmondani, hogy mi történt azzal a bizonyos pályázattal. Hála Istennek olyan nagy tömegben érkezik naponként az ország minden részéből levél szerkesztőségünkbe, olyan rengeteg sok a pályázatok megfajtozása a száma, hogy meg kell bocsátanotok, ha néha egy-egy (rendesen későn érkezett, vagy rosszul címzett) levél elkallódik vagy nem jut rendeltetési helyére. Valószínűleg teveled is ez történt. Legjobb szeretném, ha pályázatot megismételnéd. — B. F. **Baja.** Nagyon szép az a fiú érzés, amelynek kifejezést akarsz adni verseidben. De azt hiszem, hogy csak egészen szűk családi körben élvezhető „költészeted”. T. i. ott, ahol teljes mértékben értékelik a szándékot és a gyermeki szív melegségét s megbocsátják, ha a költészetet kedves naivitással, vagy gyerekes könnyelműséggel gyilkolod. Sajnos, a szerkesztőségben keményebb szívek dobognak, itt nagyon ridegen kimondják, hogy: nem vers, rossz vers, klapancia... és aztán dobják a papírkosárba. Bizalmasan megsúgom, hogy a te versednek is ez lett a sorsa. — B. K. **F. 15. Bethlen.** Nagyon örülök, hogy végre bekopogtattál hozzám. Igazán hamarabb is megtehetted volna, hiszen az itt közölt válaszokból is sejtheted, hogy én minden cserkésztestvérem irását szerető érdeklődéssel fogadom. Hát még az olyanok levelét, akiknek valóban van mondanivalójuk! Az őrsvezetői rovatra vonatkozó indítványodat odaadtam e rovat hivatott vezetőjének. Tőle majd határozott választ fogsz kapni. Az előfizetést azért emeltük fel, mert a lap terjedelmesebb és minden vonatkozásban gazdagabb, de a csapatokon

keresztül most is, minden cserkész, a régi előfizetési áron kaphatja. A hirdetésekre is azért van szükség, hogy azoknak jövedelme a lap óriási költségét kevesbitse. Ne bosszankodjatok hát, ha sok a hirdetés, sőt örüljetez annak, mert egészen bizonyos, hogy mennél több hirdetésünk lesz, annál gazdagabb lesz a lap. — M. I. 19. **Bükk.** Légy máskor is teljes bizalommal hozzám, én örülök legjobban, ha akár minden számban is lesz néhány sor, amely „csak Neked szól”. A közmondás-pályázatra beküldött dolgozatod nagyon szép, komoly munka. Kár, hogy az V. törvényre vonatkozókat nem dolgoztad ki, de ha munkában van, csak küld be, utólag is elfogadjuk az ilyen nagy gonddal készített munkálatokat. — K. J. **Győr, Frigyeslaktanya.** Jelentsd be ezt a szándékodat Molnár Frici bácsinak (Bp., Cserkészház), ő majd mindjárt fog adni címeidet is. — W. J. **Makó.** Nagyon jól tudom, hogy csak nekem szántad azokat az írásokat. Nem is élek vissza a bizalmaddal. Kérlek, máskor is szerezz örömet legújabb verseid beküldésével. A most hozzám juttatott novella témája határozottan érdekes, a feldolgozásban is van sok készség, de azért nincs azon a színvonalon, amelyre első dolgaiddal is törekedned kell. Neked már túl kell lenned azon, hogy csak mesét írj, embereket kell rajzolnod, akik érdekesek, akik élnek, akik csinálják az eseményeket. Ebben az elbeszélésben egy mese van, amelynél szinte nem is fontos, hogy kik a szereplői. Ez így baj. Az embereket az emberek érdeklik legjobban. — **Tépett rózsza.** Remélem, hogy nemsokára újra jobb helyzetbe kerülsz és nem kell nélkülözned legkedvesebb dolgaidat. Hanem azért a munkanélküliség idejét inkább tanulásra (olvasásra) használd, mint írásra. Mert ez a vers, amit beküldtél, semmiképpen sem győz meg arról, hogy érdemes volna Neked a muzsával sok időt elfecsérelned. — **Kesergő.** Nem magad vagy. A sok jó hó elmaradását talán minden cserkész fájlalja. De azért ne tétlenkedjetez. Az elmaradt ródli- és sí-kirándulások helyett annál komolyabban készüljetez a próbákra. — P. J. **Szombathely.** Ha még tudnám, akkor sem árulhatnám el, mert evvel az érdekességét venném el. Egyelőre Koszter Atya őrzi a titkot.

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.

Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.

Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Fontos felhívás a rejtvényfejtőkhöz!!!

50 főnyeremény!

Rejtvényverseny eddig nem létezett értékű díjakkal!

1800 jutalom!

Minden pályázó nyer!

Főbb díjak a következők:

Egy motorbicikli.
Egy előkelő szanatóriumban kéthetes üdülés teljes ellátással.
Egy komplett cserkészfelszerelés.
Egy kitűnő vadászfegyver tokban (nyertes választása szerint).
Egy 3 lámpás rádiókészlet hangszóróval.

Egy kerékpár.
Egy 12 személyes komplett evőkészlet tokban.
Egy komplett íróasztalkészlet márvánnyal.
Egy férfi- vagy női trench-coat, külön beléssel.
Egy bőrkabát (férfi vagy női).
Egy tenniszfelszerelés (1 kitűnő rakett 12 db labda)

Egy teljes vívófelszerelés.
Egy férfiöltönyre való szövet.
Egy légiutazás repülőgépen Budapest—Wien és vissza.
Egy 9×12 fényképezőgép.
Egy lapos férfizebóra.
Egy arany manzsettagombkészlet.

A nyeremények teljes listája és a feltételek a „Nők Ujságja” rejtvénytáblájában. Kérje azonnal díjmentesen. Budapest, IV. kerület, Bécsi-utca 3. szám.

„CSERKÉSZBOLT“

Szövetkezet (Cserkészház, Budapest, V., Hajnal-utca 6.)

Telefon: Aut. 81-84 és Aut. 175-05. — Postatakarékpénztári csekkszám 34.383. — Az Ifjúsági Vörös-Kereszt elárúsító helye.

A Magyar Cserkészszövetség kizárólagos hivatalos szállítója.

ÁRJEGYZÉK:

Alumínium csajka, 1 literes 2.30 és 2.90, félliteres — 1.70	Lábas, örsi, 5 lit. alumínium fedővel és khaki huzattal — 15.—
„ ételudoboz rekeszekkel, nagys. szerint 8.50, 7.50, 2.80	Labda, stukk, borból — — — — — 1.20
„ 6.50, 3.80, 6.90	Lábszarvedő, kötött, khaki, tiszta gyapjúból 3.50, — — — — — 2.60
„ gyorsfőző, 1 edénnyel 6.—, 2 edénnyel 13.50 és 1.—	„ fejes félcipős gyapjú 4.80 — — — — — 6.—
„ Iekvárosdoboz — — — — — 1.—	Mentőtáska, örsi, vászontokban, vállszíjjal — — — — — 12.50
„ ivópohár, lapos —.50, csörös, fogóval 1/4 l. — — — — — 1.—	Morszaszto, minden színben, ruddal 1 m X 1 m — — — — — 3.—
„ kaveskanal sima vagy mintás külön-külön — — — — — .16	Nadrág, 2 oldal, 2 fedelese, legombolható, hátsó és órazsebbel
„ kanál és villa sima vagy mintás külön-külön — — — — — 3.60	hossza khaki loden oliv ordogbőr khaki zsavoly vadászvaszon
„ kulacs, félliteres 2.80, u. a. patentzárral — — — — — 3.90	40 cm 8.80 8.20 5.60
„ karabinerrel félliteres 3.30, 1 literes — — — — — 6.—	45 cm 9.40 8.80 átlagár 5.80
„ ugyanaz filchuzattal fél l. 5.—, 1 l. — — — — — .90	50 cm 10.— 9.40 6.80
„ lapostányér, 210 mm —.80, mélytányér, 210 mm — — — — — .84	55 cm 10.60 10.— 6.20
„ só- és paprikaszóró — — — — — .50	60 cm 11.20 10.60 6.40
„ szappantartó csuklós v. kerek — — — — — .30	Nadrág, khaki lodenből, breeches szabás I. 13.50, II. 14.70
„ teatojás — — — — — 1.60	III. 15.90, IV. 17.10, V. — — — — — 18.30
„ vajtartó, csavarmenetes üvegbetéttel, nagys. sz. 2.60, 2.40, — — — — — .10	„ fekete kloth 2/30 fekete úszónadrág — — — — — 3*30 — 3.50
Arvalányhaj — — — — — 1.16	Nyakkendő, cserkész, barna, zöld es kek — — — — — .50
Bot, cserkész, méterbeosztással — — — — — 2.70, 2.—, 1.30	„ apród. kek — — — — — .60
tiszti jégcsúccsal — — — — — 2.—, 2.50	„ négyszögletes, zöld vagy barna delainból — — — — — 1.80
B. P. öregcserkész bot — — — — — 3.50	„ hosszú, zöld vagy barna delainból — — — — — 1.50
Bumerang — — — — — 43.—	Nyakkendőgyűrű — — — — — .18
Cipő szögezett, duplatalpú turacipő bőrbéléssel — 50.— és 43.—	Örsi zászló la satinból 2.—, zászlóra állat 1.20, zászlóra csapat- és örsi szám külön — — — — — 1.20
„ magasszárú, csattos, duplatalpú bagaria 35-39-ig 32.—	Ruzomány arany, vagy sarga métere 1.60, piros v. kek — — — — — .80
„ 28.—, 40-43-ig 31.—, 44-46-ig — — — — — 27.—	Ruhagomb (sima) nagy drb. —.12, kicsi —.06
„ magasszárú zsiros tehénbőr bakancs 31-35-ig 19.—, 27.—	Saccó kabát khaki lodenből I. 27.20, II. 28.40, III. 29.60, IV. 30.80, V. 32.—
„ 35-39-ig 23.—, 40-46-ig — — — — — 49.—	Sapka, pákász, ill. vízcserkész, előírásos, lodenből — — — — — 4.80
„ Waterproof, magasszárú — — — — — 42.—	„ farkaskölyök, előírás szerint — — — — — 1.60
„ anglocalf, vízhatlan, luxus kivitel 52.—; u. a. sport-box bőrből — — — — — 36.—	„ tábori, khaki köpperből — — — — — 1.60
„ Haferl-mintájú félcipő, bagaria — — — — — 1.50	„ cserkészapród. khaki meltonból — — — — — 2.—
„ fűző bőrből 1.—, cethalbőrből — — — — — .80	„ Boesky tollal — — — — — 4.80
„ talpbetét párja papír —.20, filc —.80, soffa 1.—	„ skieléshez, khaki loden felüvével — — — — — 4.80
„ vízhatlanító olaj 1.50, kenőcs — — — — — 2.30	Sátor, minden rendszerben és kivitelben külön árjegyzékünk szerint.
Csajka, khaki zománcozott, fogóval — — — — — 3.80	Skifelszerelés: léc, körisfapofával és talplemezzel 180 cm 18.—, 200 cm 20.—, 220 cm 22.—; bot 120-150 cm mogyoró, 16 cm alum. tányérral párja 5.50; bottányér alumíniumból 16 cm párja 3.—; kötés, Huitfeld, orrszíjjal, komplett 10.—, 7.80, 6.—, 5.20; poftavas, szülés, modern forma, párja 1.90; javítószerszám 2.—; fűvelő bárony arbronccsal 1.40, 1.20; viaszok: Sohml 1.20, Östby Mix v. Medium 1.40, Klistor 2.50; sokli, kecskeszörből, nagys. szer. 4.50 3.60
Derekszíj angol mintájú, öntött bronz, liliomos csattal — — — — — 2.40	Síp, angol tisztí, 2.10, nagy oxydált 1.—, kicsi — — — — — .90
„ farkaskölyök, apródok részére — — — — — 1.50	„ Morse, változtatható, 3 hanggal 1.40, kéthangú lapos 1.30
„ csatt liliomos — — — — — .80, kan.-villa-kés 2.50	Sípzsínör, zöld, barna, szürke, fehérv vagy kek — — — — — .10
Evdőszék: összerakható kan.-villa — — — — — .50	Sweaterek khaki I. 17.—, II. 18.50, III. 20.—, IV. 21.50, V. 23.—, szürke III. 12.—, IV. 13.50 V. — — — — — 15.—
Farkaskölyök ujjas, barna, kek v. zöld nagys. sz. 10.—től — — — — — .20	Szappan, keresztnevekre szóló, lemoshatatlan felirattal és képpel — — — — — .40
„ vállszalagok, minden színben — — — — — 1.80	Szerszámár börtokban — — — — — 24.—, 14.—, 20.—
„ csillagok posztón — — — — — 5.—	Szobor, bronzirózott gipsz, kürtös cserkész, 35 cm — — — — — 20.—
Flanell, prima, 78 cm széles, méterenként — — — — — 1.20	Szövetek: loden khaki, méterenként 11.80, ördögőr, oliv vagy barna, 66 cm széles 5.40, tisztí ruha anyag 15.— és 18* — — — — — 16.—
„ angol gyapjú — — — — — .10	Takaro, drappszinu es cserkészfaj beszövéssel 190X140 cm cca 190X135, Hernád 7.50, Körös 10.—, Tápló 14.—
Fogkefetek, celluloid — — — — — 1.60, + cm-kint — — — — — 12.—	„ Olt — — — — — 18.—
Harisnya, khaki 22 cm 1.60, + cm-kint — — — — — 26.50	Tábori lámpa, gyertya és olaj használatra — — — — — 3.—
Hatszák, norvég II. borszegélyek, zsebszettek 3 zseb 23.—	Gyertyalámpa, összecsuksukható — — — — — 2.70
„ 55X55 cm 24.—, u. a. chrónbőr szijazattal 14.—	Tábori acetilénlámpa — — — — — 11.—
„ norvég I. u. a. kisebb 22.—, u. a. chrónbőr szijazattal 16.—	Teletondrot (500 méteres tekerkes) — — — — — 1.—
„ Lomnicz, fenti kivitel 2 zseb 50X50 cm 50X60 5.—	Térképmérő, egyszerű 2 — kerékkel, óraalakú — — — — — 4.80
„ Hargita, vadászvaszon, 1 zseb, 38X38cm 14.—	Térképszögmérő Sáray-féle kombinált — — — — — 2.60
„ Kárpát II., 48X55 cm 2 zsebbel 10.—, Kárpát 1.50	Terkepvedő, kockázott, szegéllyel, tedővel és zsinórral — — — — — 2.80
„ III. 50X50, 2 zsebbel 12.—, Kárpát IV. 60X60 6.80	„ ugyanez borszegéllyel — — — — — 3.50
„ cm 2 zsebbel — — — — — 12.—	Thermos eredeti 1 lit. 8.—, háromnegyed lit. 5.70 féllit. — — — — — 4.—
Igazolványtok —.60, fémkerettel — — — — — 10.—	„ félliteres gummigyűrűvel — — — — — 4.50
Ing khaki flanellből, 28-34 5.60, 35-40 6.—, 41-45 — — — — — 5.30	„ szilárd üvegbetéttel 1 lit. 9.50, háromnegyed lit. 8.50, fél liter — — — — — 2.40
„ téli flanell — — — — — 1.40	„ prima betétüveg félliteres — — — — — 5.80
„ khaki vászonból, minden nagyságban — — — — — 3.—	Tornacipő szegélyes gummitalppal 40-ig 5.20, 40-től — — — — — 3.50
„ réz 25 mm —.80, 30 mm 1.—, 35 mm — — — — — 4.20	Tricot fehér torna 2.60, evezős fehér vagy khaki színben — — — — — 1.—
„ bronz, elzárható 30 mm 2.50, 35 mm — — — — — 18*50	Vállpánt öregcserkész rangjelzéssel, vagy nélkül — — — — — 1.50
„ nikkelezett, elzárható, rádiumos 80 mm 3.80, 35 mm — — — — — .24	„ ideiglenes, tisztí, vm. ker. szöv. rangjelzéssel — — — — — 2.50
„ Bézard-rendszerű — — — — — 5.40	„ papi — — — — — .20
Jelvény cserkész, kiscserk., apród. farkaskölyök —.20, öregcserk. —.40, I-II. o. —.12, különpr. — — — — — 6.10	„ számok —.08, kerületi római — — — — — 26.50
Kalap, cserkész, angol forma, vihariszíjjal — — — — — 12.—	Viharszíj — — — — — .24
„ örsvezetői, ill. öregcserkész, a fenti kivitelben, szabályszerű, prima bőrbélésű, prima borszíjjal — — — — — 12.—	Villanylámpatok, bothüvely nagy lencsével 1.30 felső piros-fehér-zöld lencsés 1.30, elől nagy lencsés hüvely 1.90, szekrény hüvely 2.—, tábori hüvely 2.20, kockaszekrény — — — — — 3.40
„ tisztí, a fenti kivitelben, szürke — — — — — 24	Villanyelem, prima —.90, botelem — — — — — .56
Kalapszíj, tisztí, prima, varrott —.80, öregcserkész, viaszszal. —.64, cserkész, bőrből —.64, kiscserkész, kek szal. kész —.20, kiscserkész, 4.20, 4.—, 3.80; 3.60	Villanylámpaizzó —.70, —.50, —.40, —.36, —.30 — — — — — .24
Kesztyű, kecskeször, norvég, nagys. szerint 4.—, kesztyű impr. vászonból 4.—	Vizesvödör vászonból 1.60, nádkarikával — — — — — 5.—
Kések: rugós fémű 1.30, angol mintájú 4.50, u. a. agancsmindentudó 2.40, u. a. svájci mintájú 4.—, vízi-nyéllel 6.20, u. a. cserkészfaj védjeggyel 4.—, vízi-cserkész 2.60, csigaliga — — — — — 8.—	Zászló: csapat, nemzetiszínű liliommal — — — — — 12.—
Krinolin 8 mm-es 4.—, 10 mm-es 5.—, u. a. 12 mm-es 6.—	„ raj, nemzetiszínű liliommal dupla — — — — — 18.—
Lasso 8 mm-es 38.—, 108 cm 42.—, 116 cm — — — — — 49.—	„ csónakra nemzetiszínű liliommal — — — — — 3.—
Körgatter 92 cm 34.—, 100 cm 38.—, Turul — — — — — 2.50	
„ 46.—, 120 cm — — — — — 18.—	
Kötszer, egyszeri, nagy —.48, nagy csomag 3.20, — — — — — 3.80	
„ egyéni mentőfelszerelés alumíniumdobozban — — — — — 3.80	
Kürt, F. nangu — — — — — 3.20, piros-fehér-zöld — — — — — 3.20	
Kürtzsinór, piros vagy zöld — — — — — 3.20, piros-fehér-zöld — — — — — 3.20	

Ezenkívül kaphatók még: valamennyi kiadvány, könyv, nyomtatvány, úrlap, térkép, levelezőlap, stb. Budapest forgalmi adóval együtt értendők. Áraink helyt korábbi érvénytelenít!

Ödítő cukorkák, rágógummi!

Ez az árjegyzék minden korábbi érvénytelenít!

Szeretnél ilyen fényképeket csinálni?

Módod lehet rá, mert

a Cserkészbolt elvállalta a világhírű „KODAK”-gyár különleges cserkészgépeinek árusítását. Ez a 4¹/₂ × 6 cm képnagyságú ideálisan megszerkesztett, laposra összecsukszó és olivzöld színben készített könnyű kamara, mely a kinyitáskor már felvétele kész és melynek elsőrangú objektív lencséje finoman fog f. évi március hó 1-től forgalomba kerülni.

Nem hívnának bennünket Cserkészboltnak, ha nem ragadnánk meg ezt a kínálkozó alkalmat, hogy Benneteket ezidei pályázatunkon ismét egészen különleges pályadíjakkal örvendeztessünk meg s ezért a

Cserkészbolt az első

15 fényképezőgépet pályadíjul tűzi ki

az alábbi feltételek szerint. Kezdjük a sablonos kiírásokkal:

„A” csoport I., II., III. Egy-egy gépet juttatunk annak, aki február, március vagy április hónapban a legnagyobb összegű készpénz- vagy utánvételes rendelést juttatja hozzánk.

IV., V., VI. Egy-egy gépet juttatunk annak, aki február, március vagy április hónapban csapatának létszámához viszonyítva a legnagyobb összegű készpénz- vagy utánvételes rendelést juttatja hozzánk.

VII. Végül ebben a csoportban egy gépet juttatunk annak, aki csapatának létszámához viszonyítva a legnagyobb készpénz- vagy utánvételes sátorrendelést juttatja hozzánk f. évi II. 1.–IV. 30. között.

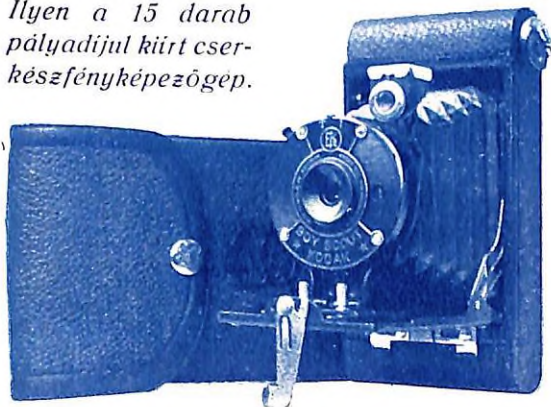
A „B” csoport jó időtöltésül akar szolgálni a hóolvadás kényeszerű pihenő idejére. Tehát:

VIII. Írj egy jóízű cserkész-történetet, melyben a kibonyolódás a Jamboree-ing kiváló tulajdonságai köré csoportosul. — IX. Értésülésünk szerint a Hajnal-utcai Nagy Sándor-utcaára akarják átkeresztelni. Emlékeztető-rovind be-zelgetést „Barátoddal, a Cserkészbiciskával”. — XI. Legyen egy tréfás vers, melyben méltó szerepet tölt be a Jamboree-harisnya. — XII. Gondolj a napi jöte-tekre és „A körgallér naplója” címen írd meg a napjaid felszerelésedet. — XIII. Írd le, hogyan vizsgáltad át és hoztad ismét menetkész állapotba cserkész-

E csoport minden számában a beérkezett legjobb írásművet egy-egy géppel jutalmazzuk.

A „C” csoport titkos magángazdasági tehetségeinket akarja kiugratni a bokorból. Az ő feladatuk a következő: Vidéki cserkésztestvéreink kényelmes és gyors ellátását akarjuk megkönnyíteni. Ezért egy-egy géppel jutalmazzuk a két legjobb terv beküldőjét, melyben akár a helyi csoportos szállítás, érdeklődők szakszerű felvilágosítása, befizetések megkönnyítése, árjegyzékek és bolthírek

Ilyen a 15 darab pályadíjult cserkészfényképezőgép.

További fontos tudnivalók a „Kronika” rovatban.

Most tehát munkára fel, a hajó, mely a gépeket hozza, már teljes gőz alatt szeli az Atlanti-Oceánt és mi olyan fiúnak ismerünk Téged, aki biztosítani tud magának egyet a gépek közül. —

CSERKÉSZBOLT

a Cserkészházban

Hajnal-utca hat.